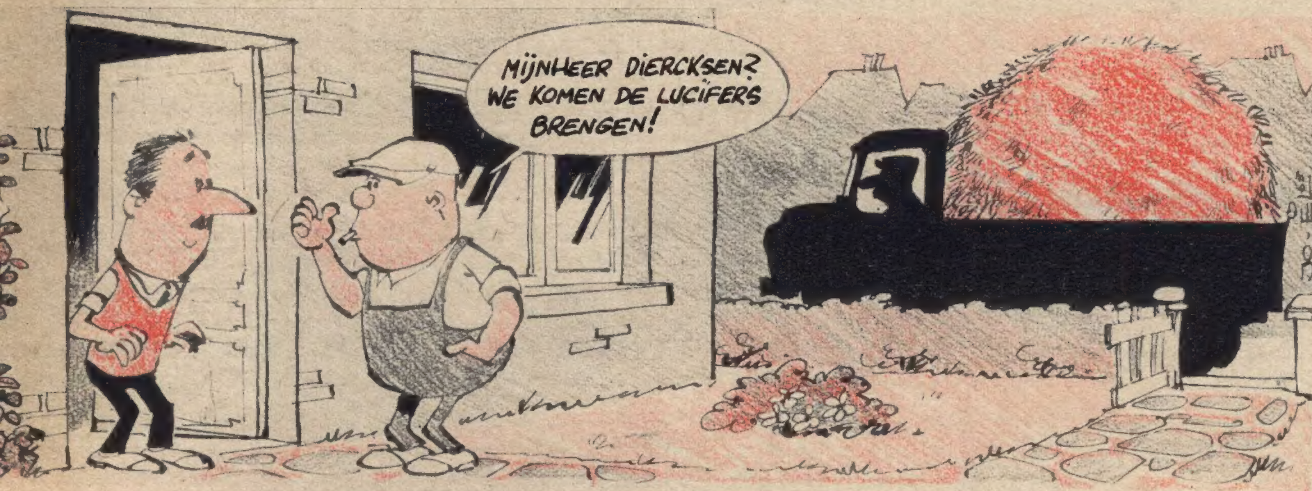
11-6-63
Nr 24
10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

37000 LUCIFERS

DIERCKSEN is een Duitser en heel geduldig. Of misschien is hij wel een Engelsman, dat weet ik niet precies, maar wat ik wel weet, is dat hij enorm veel geduld heeft. Hoe ik dat weet ?

Ik zal het je vertellen. 1.783 uren heeft hij gewerkt aan een kopie van het pantserschip de « Bismarck ». Het schip is een meter lang en hij heeft er 37.000 lucifers voor gebruikt.

Gefeliciteerd mijnheer Diercksen !

Ik heb een reusachtige bewondering voor mensen, die zoveel geduld kunnen opbrengen, want zelf ben ik een vreselijke zenuwpees.

Onwillekeurig moest ik dit werkstuk van Diercksen met ons bestaan vergelijken. In ons leven hebben we ook veel geduld nodig om tot een goed resultaat te komen. Mijnheer Diercksen heeft al die duizenden lucifertjes een voor een op de juiste plaats moeten zetten; uren heeft hij eraan besteed. Hier een beetje lijm, daar een stukje tussen, daar een half lucifertje weghalen. Allemaal stomvervelende dingen ! Maar is ons leven eigenlijk ook niet zo ? Als het nu eens zoiets was als een behoorlijk stuk steen, waar je maar raak in kon beeldhouwen, dan ging het nog. Maar al die saaie, kleine dingen van alledag, waar je niet onderuit kunt, die je moet doen, dat is absoluut niet leuk. Daar heb je een hele dosis geduld voor nodig.

Kijk naar Diercksen : door al dat lijmen en plakken van onbelangrijke lucifertjes, heeft hij een prachtig stukje werk geleverd.

Neem daar eens een voorbeeld aan !

Kuifje

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

Korporaal Snorrebaard, de enige piloot van Notenschelp, moet de vijandelijke vliegtuigen te lijf gaan.

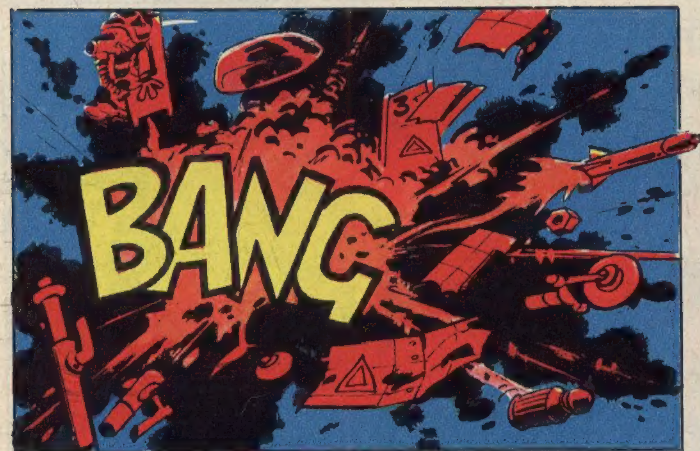
TEKST EN TEK. VAN R. Macherot

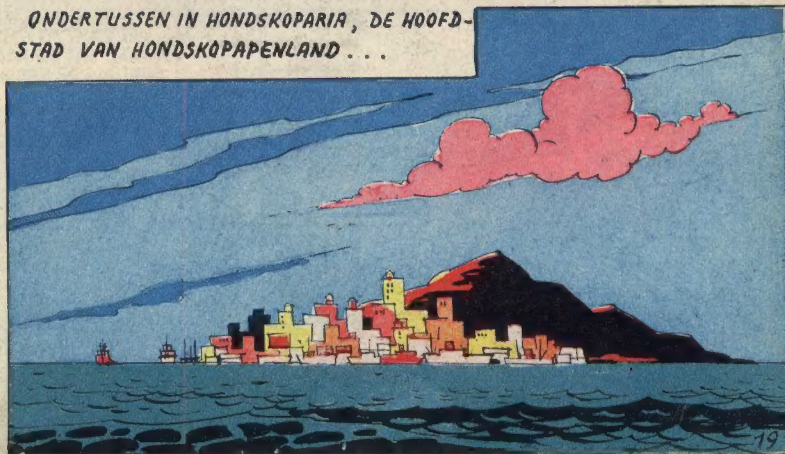

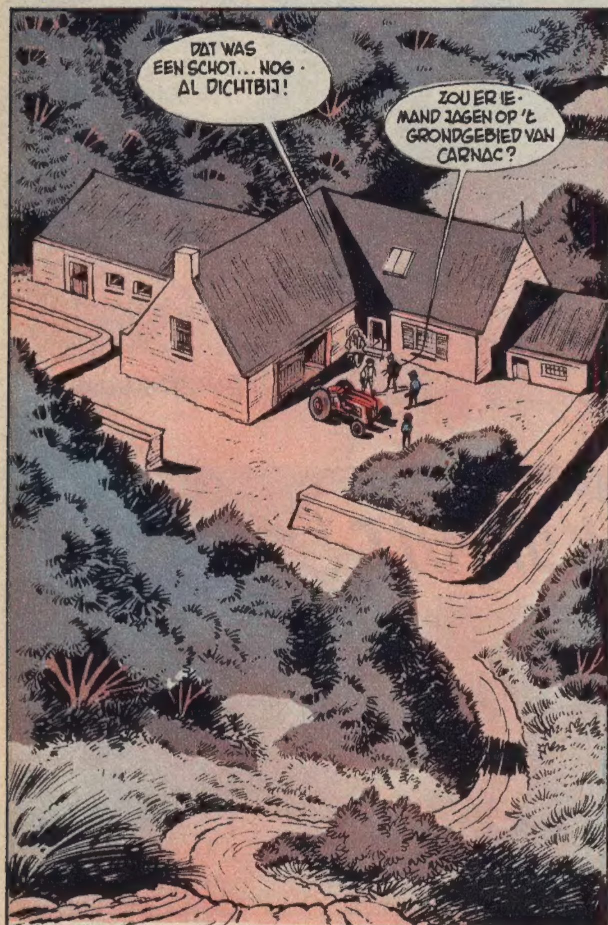
ONDERTUSSEN IN HONDSKOPARIA, DE HOOFDSTAD VAN HONDSKOPAPENLAND ...

(vervolg blz. 9)

L.L.L. in DE UIL RO

EPT 3 MAAL

TEK.: MITTEÏ * TEKST: M. VASSEUR

Onze vrienden zijn er van overtuigd dat Kerchbron de dader is van de aanslag. Zij beginnen zelf het onderzoek en horen eensklaps een schot ...

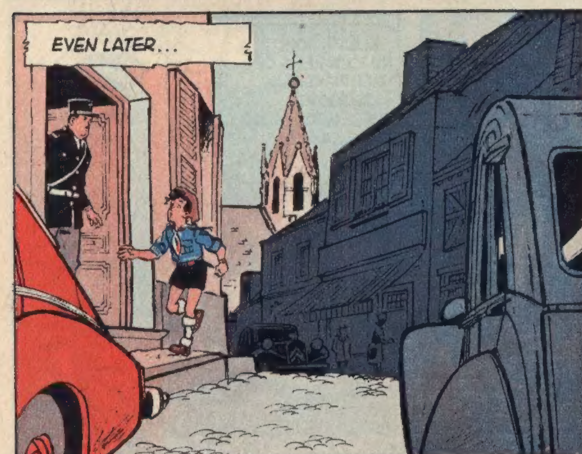

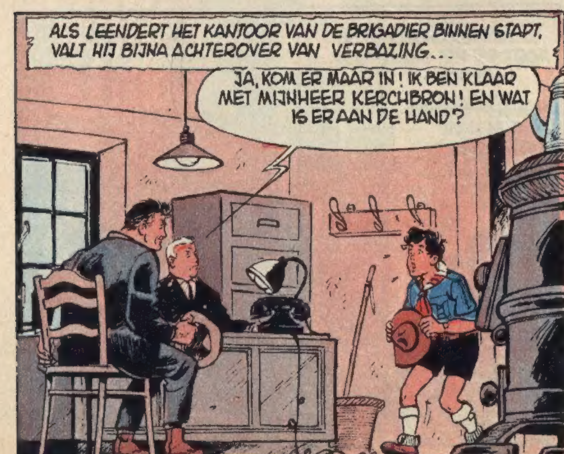

WORDT VOORTGEZET

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

Kees en Klaas kijken naar een televisie-uitzending en zijn een tikkeltje verbaasd als

 en ALFRED door GREG.
Creatie ALAIN SAINT OGAN

de speaker aankondigt : nu zullen wij «alles» weten over de spookdief...

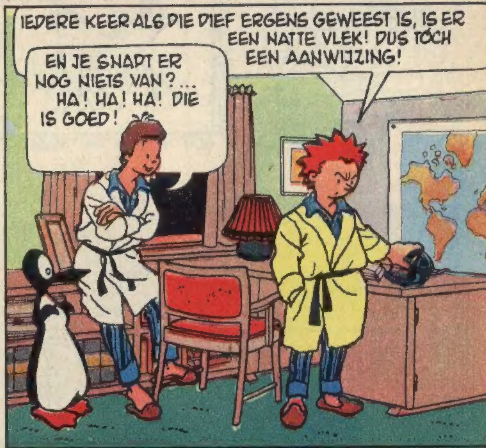

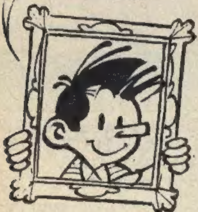

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

De kleren maken de man

1

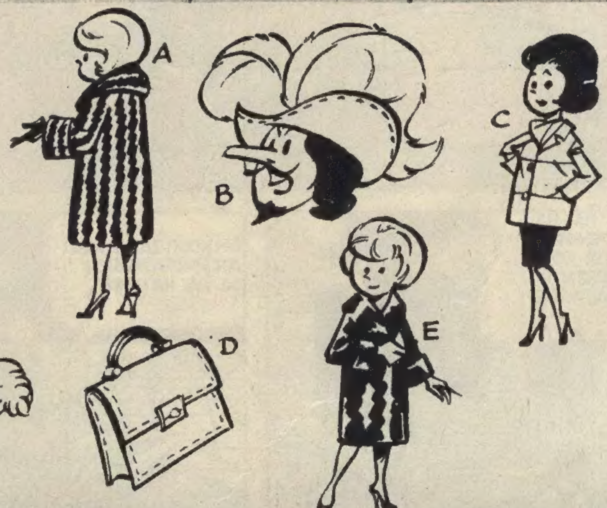

2

3

OPLOSSING

1. Haddock = e en g (in Raket naar de Maan en Het Geheim van de Eenhoorn). — Spaghetti = a en d (Spaghetti in Venetië). — Torrent = b en f (Het Derde Doelpunt en Jari in de Branding). — Rik Ringers = c en h (Het Raadsel van Porquerolles en Het Teken van Rik Ringers).

2.
1 en 4 3 en 6 8 en 10
2 en 5 7 en 9

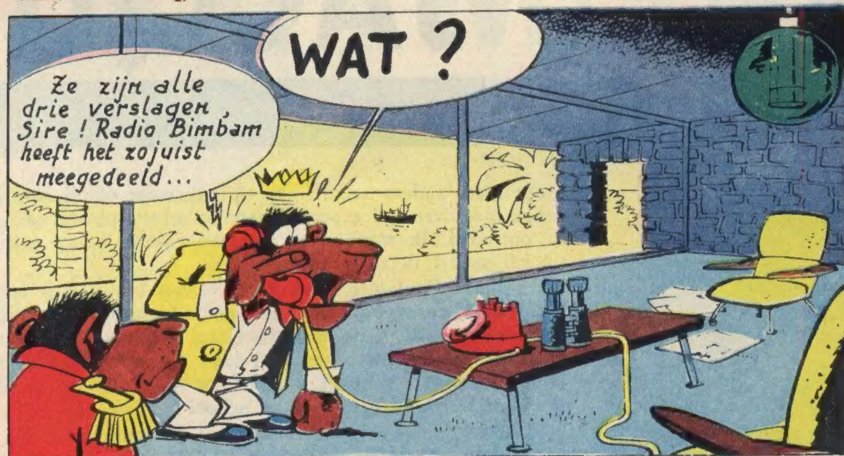
3.
1 = A 3 = C 5 = D
2 = E 4 = B

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

TEKST EN TEK. VAN R. Macherot

(Vervolg van blz 3)

WORDT VOORTGEZET

KUIFJE voor TIENERS

EXCLUSIEF
JACQUE

LANGS de mooie rechte autoweg en over de grote ijzeren Scheldebrug reden we naar Temse en naar Jacques Raymond. Aan de Scheldestraat, nummer 112, belden we en we werden door mevrouw Remon tot bij Jozef gebracht. Nu begrijp je er natuurlijk niets meer van en toch schrijf ik de waarheid. Jacques Raymond is de artiestennaam van Jozef Remon, die op 13 oktober 1937 te Temse voor de éérste maal zijn stem liet horen! O ze toen even melodieus klonk als nu durven we betwijfelen, maar we zijn er zeker van dat zijn vader en moeder dat hele eerste lied net zo graag hoorden als zijn tegenwoordige succesliedjes.

JACQUES RAYMOND aan onze Belgische lezers voorstellen hoeft toch eigenlijk niet. Ze kennen hem van de televisie, radio en ook omdat hij reeds in vele steden van België is opgetreden. Hij is een bescheiden, vriendelijke en voorkomende jongeman, die al de vragen die we hem voor onze tieners stelden eenvoudig en spontaan beantwoordde.

— Hoe kwam je in de « showbusiness » terecht?

— Ik was soldaat en voor m'n kameraden en enkele officieren zong ik op een mooie dag « White Christmas » in Frank Sinatra-stijl. Je moet weten dat ik veel houd van Franky-the-Voice.

— En daarna?

— Wel, toen ik nog soldaat was begon ik te zingen met het ensemble « Marly Club ». Ik deed mee aan een zangwedstrijd en daardoor kreeg ik een contract bij het Willy Frank-orkest.

— En de televisie, Jacques?

— Daar wou ik het net over hebben. De televisie heeft me eigenlijk bekend gemaakt. In 1959 waagde ik mijn kans in « Ontdek de Ster ». Ik werd laureaat en mijn broodje was gebakken, want een platenfirma bood me een contract aan.

— En al de rest, de roem en zo, kwam van zelf?

— Van zelf?... Geloof dat maar niet! Ik heb nooit kunnen vermoeden dat het beroep van zanger zo zwaar was! Voor niets anders heb ik nog tijd. Ik moet ofwel nieuwe songs instuderen of ergens repeteren, ofwel platen maken of optreden. Ik weet soms niet waar mijn hoofd staat, vooral sedert ik zelf liedjes schrijf.

Kleine Jean-Paul, een flink kereltje van bijna twee jaar, loopt door de woonkamer en komt zijn papa gewichtige mededelingen doen in de brabbeltaal die alle hummeltjes eigen is. Even laten we ons door die kleuter afleiden maar dan vuren we onze volgende vraag reeds af.

— Wat leerde je het liefst op school?

— Geschiedenis!

— Waaraan had je de grootste hekel?

— Aan Algebra.

— Wat doe je het liefst?

— Reizen, reizen! De Wereld zien!

— Hou je van lekker eten?

— Zoals iedere man! Ik heb een speciale voorliefde voor de Italiaanse keuken en voor alle gerechten waar tomaten aan te pas komen.

— Ga je wel eens naar de bioskoop?

— Vroeger wel, maar nu nog zelden. Ik hou van plezierige films en van spannende thrillers. Ook historische films zie ik graag. « Spartacus » bijvoorbeeld, vond ik prachtig.

— En lezen, Jacques?

— Deed ik vroeger heel veel. Alle detectiveverhalen van Agatha Christie heb ik verslonden.

— Heb je nog andere hobby's

— Als schooljongen verzamelde ik postzegels. De collectie is er nog, misschien kan Jean-Paul er later aan voortwerken.

— Als hij zanger wordt heeft hij er evenmin tijd voor, of zou je hem liever niet in je eigen voetspoor zien stappen?

— Ik zal hem absoluut vrijlaten. Hij kan worden wat hij wil. Heeft hij talent en lust om het in de liedjeswereld te proberen, dan zal ik hem helpen.

— Zou jij het nog opnieuw doen?

— Dadelijk! Ik ben heel blij dat ik liedjes mag zingen want ik doe het dolgraag.

— Was je nu geen zanger geworden, welk beroep zou je dan gekozen hebben?

— Televisie technicus!

— Dan mag je de televisie wel?

— Ik treed zelfs liever voor de T.V.-camera's op dan in het publiek. Iedereen vindt dat eigenaardig want normaal werkt een artiest veel beter als hij op de planken staat en de mensen ziet voor wie hij speelt of zingt. Bij

S RAYMOND

VERTELT...

mij is dat niet zo. Ik werk altijd beter voor de camera. Hoe dat komt, kan ik niet uitleggen.

— Kan je ons geen grappige anekdote vertellen ?

— Ja ! Het gebeurde anderhalf jaar geleden. Ik moest optreden ergens in een weide op een podium gebouwd op bierkratten en vaten. Goed, we waren klaar : de pianist achter zijn piano de muzikanten met hun instrument. Ik gaf de pianist een teken, hij sloeg het eerste akkoord aan en de hele boel stortte in elkaar. De toeschouwers gierden van pret.

— En Canzonissima, Jacques ? Dacht jij naar Londen te gaan ?

— Eerlijk gezegd; nee. Ik dacht dat « Waarom » geen kans had en vertrok dus met weinig illusies. Toen we daar echter repeteerden en ik de liedjes van de andere landen hoorde dacht ik bij mezelf : « Waarom » mag er zijn, het maakt geen slecht figuur ! Daarom ging ik in een van de « sjiekste » winkels mijn fameus hemd kopen.

— Fameus hemd ?

— Ken je die geschiedenis niet ?

— Nee !

— Het stond in alle kranten. Heb je het niet gelezen ?

— Wij heel berouwvol : We hebben zo weinig tijd om te lezen.

— Dat begrijp ik, zei hij meevoelend, en hij vertelde : Wel, na de repetitie ging ik een pracht van een hemd kopen. Het kostte véél, maar, als ik het festival won kon het er wel af. Fier als een gieter kwam ik terug en aan al wie het horen wilde schepte ik op over mijn nieuw hemd. Zo stond mijn loge 's avonds bomvol als ik me moest verkleden. Met de grootste zorg vouwde ik het open en trok het aan... Het was te groot ! Er konden er twee in ! Of er gelachen werd moet je niet vragen. Eerst lachte ik groen, maar toen trok ik gauw een gewoon hemd aan, even keurig maar niet zo duur.

Terwijl we van een heerlijk kopje koffie genoten dat mevrouw Remon schonk, vertelde Jacques nog veel over het festival. Zo vernamen we dat alle deelnemers 's avonds nog aanzaten aan een groot banket en tot de vroege uurtjes dansten. Niemand vond het zo erg dat zijn eigen liedje niet had gewonnen en dat het Deense « danswijsje » met de titel ging lopen.

— Want, zei Jacques, het is een aardig liedje, een liedje dat zit. Als je het 's morgens durft zingen ga je er 's avonds mee naar bed, en hij zong het voor ons.

Met die Deense tophit nog in de oren, namen we afscheid van de sympathieke Vlaamse vedette Jacques Raymond. Voor de toekomst wensen we hem nog heel veel succes toe !

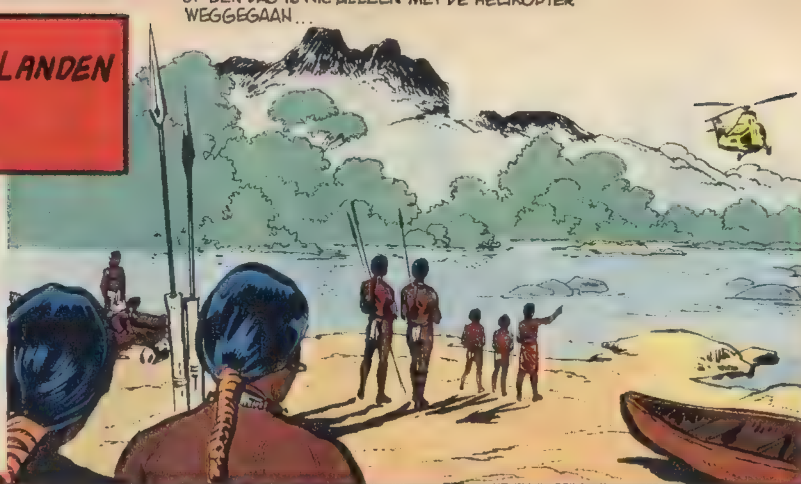

DE SPANNENDE AVONTUREN van TOM LANDEN

DE CHAMPIGNONS

TOM LANDEN IS, NA SPANNENDE AVONTUREN BELEEFD TE HEBBEN OP EEN VREEMDE ZWERVENDE PLANEET, NAAR HET GEBIED VAN DE AMAZONE-RIVIER GETROKKEN... ZIJN VRIEND NIC, EEN BEKEND GEOLOOG, IS DAAR BIJ HEM GEKOMEN... EN SAMEN HEBBEN ZE AL EEN GEHEIMZINNIG AVONTUUR BELEEFD (ZIE HET COMPLEET VERHAAL: **DE DINOSAURUS**)

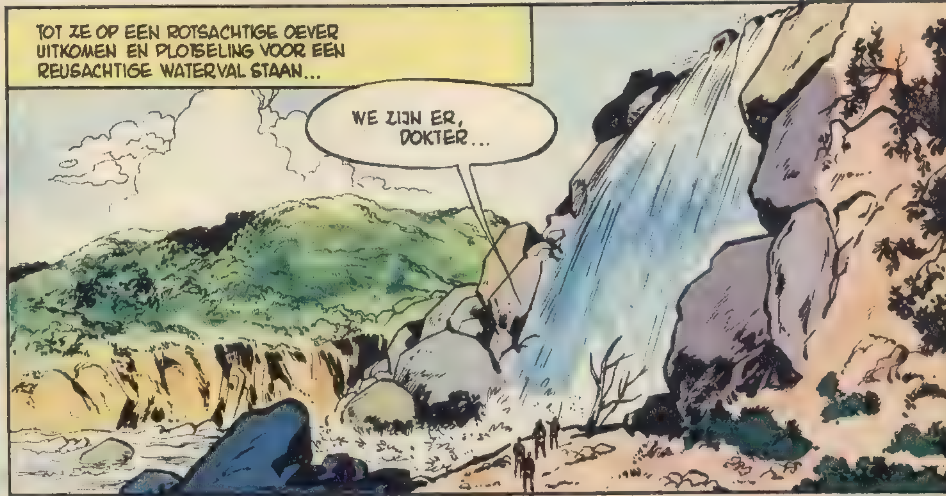

DOE DAT NU NIET, DOKTER... JE HEBT DE HELE NACHT NIET GESLAPEN... TROUWENS DE TOCHT IS NIET ZONDER GEVAAR... MIJN KRIJGERS KENNEN DE WEG, MAAR JIJ ZOU ER WEL EENS DE DOOD KUNNEN VINDEN...
EN JIJ DAN? WIL JIJ DAN NIET DRIE KRIJGERS DE WILDERNIS INSTUREN OM HET LEVEN VAN EEN VRIEND TE REDDEN?

JIJ HEBT EEN EDEL HART VRIEND... MIJN MANNEN ZULLEN JE DE WEG WIJZEN...

TWINTIG MINUTEN LATER TREKKEN DE VIER MANNEN ZWAARBEWAPEND DE JUNGLE IN...

TWEE DAGEN LANG GAAN ZE DOOR DE VOCHTIGE GROENE HEL...

TOT ZE OP EEN ROTSACHTIGE OEVER UITKOMEN EN PLOTSELING VOOR EEN REUSACHTIGE WATERVAL STAAN...
WE ZIJN ER, DOKTER...

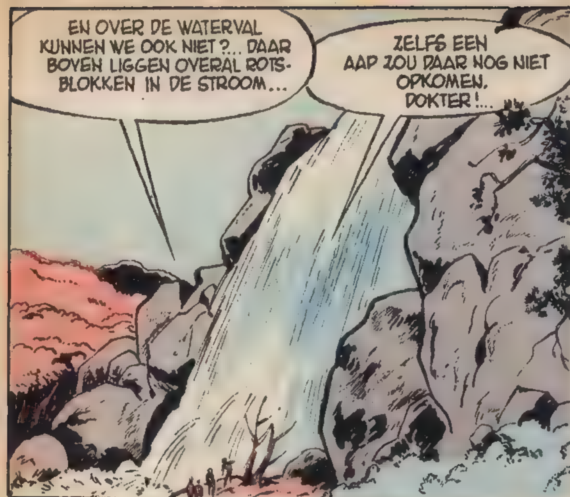

KIJK, DAAR IS DIE HEUVEL!
DAAR SCHITTERT IETS IN DE ZON... HET IS DE HELIKOPTER EN... ER ZITTEN PIJLEN IN...

WEL ALLE DONDERS... NIC WERD AANGEVALLEN DOOR INBOORLINGEN...
DAAR IS HET DORP VAN DE CACHOEIRASSTAM, DOKTER!

OH, IK ZIE NIC!... HIJ STAAT VASTGEBONDEN AAN EEN PAAL, MIDDEN IN HET DORP!
DAT IS NIET ZO BEST. DAT BETEKENT, DAT HIJ VANAVOND STERVEN MOET!

WE MOETEN IETS DOEN... WE MOETEN HEM REDDEN!
WAT WIL JE TEGEN EEN HELE STAM DOEN, DOKTER?.. TROUWENS HOE MOETEN WE OVER DIE STROOMVERSNELLING KOMEN?... HET WATER IS HIER ERG DIEP EN DE STROOM STERK...

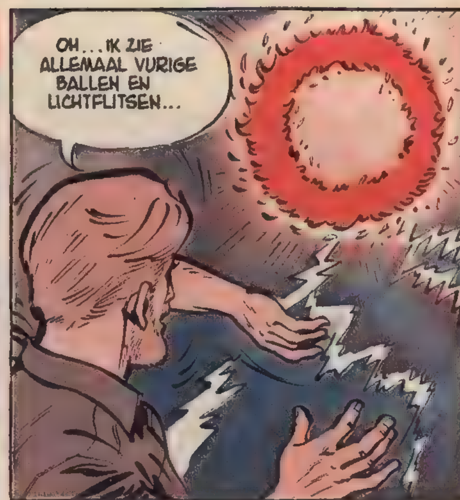
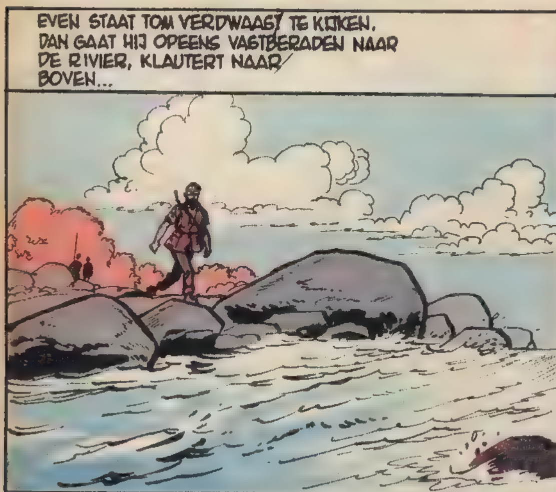

DE ENIGE MANIER OM DE RIVIER OVER TE STEKEN IS TWEE DAGEN VER LANGS DE OEVER STROOMAFWAARTS TE TREKKEN, WANT DAAR IS EEN DOORWAADBARE PLAATS... DAARNA KUNNEN WE NAAR HET VIJANDELIJKE DORP GAAN...
WE MOETEN DAN OOK VERSTERKINGEN HEBBEN, WANT ALLÉÉN KUNNEN WE DAT DORP NOOIT AANVALLEN
DAT BETEKENT DUS, DAT NIC VERLOREN IS!

EN OVER DE WATERVAL KUNNEN WE OOK NIET ?... DAAR BOVEN LIGGEN OVERAL ROTSBLOKKEN IN DE STROOM...
ZELFS EEN AAP ZOU DAAR NOG NIET OPKOMEN, DOKTER !...

EN TOCH GA IK HET PROBEREN... IK ZAL ALLEEN GAAN !... DAT IS DE ENIGE KANS !
MAAR JE ZULT OMKOMEN...
IK ZAL GAAN ! ALS DE DUISTERNIS INVALT, ZAL IK HET PROBEREN.

EN TEGEN DE AVOND...
IK HEB EEN REVOLVER MET VUURPIJLEN... STRAKS ZAL IK ER EEN AFSCHIETEN... DIE LUI AAN DE OVERKANT SCHRIKKEN DAN EN DAAR ZAL IK VAN PROFITEREN OM NIC TE REDDEN... SAMEN KUNNEN WE ER DAN IN DE HELIKOPTER VANDOOR GAAN...

HIER DOKTER... EET EERST WAT. IK HEB WAT PADDESTOELEN KLAARGEMAAKT, DAAR KRIJG JE MOED VAN...
PADDESTOELEN ? WAT EEN IDEE ! IK ZOU LIEVER EEN FLINKE BIEFSTUK GEHAD HEBBEN !

TOCH EET TOM DE PADDESTOELEN OP... EN EENSKLAPS...
MAAR... WAT GEBEURT ER ?... IK GELOOF...

OH... IK ZIE ALLEMAAL VURIGE BALLEN EN LICHTFLITSEN...

EVEN STAAT TOM VERDWAASD TE KIJKEN, DAN GAAT HIJ OPEENS VASTBERADEN NAAR DE RIVIER, KLAUTERT NAAR BOVEN...

EN BEGINT, VAN HET ENE NAAR HET ANDERE ROTSBLOK SPRINGEND, DE RIVIER OVER TE STEKEN...

MAAR OP DE ANDERE OEVER BESPIEDEN KRIJGSHAFTIGE INDIANEN DE MAN, DIE MET WARE DOODSVERACHTING OVER HET KOLKENDE WATER KOMT...
EEN BLANKE ?... EN HELEMAAL ALLEEN... DE MAN IS GEK... HIJ ZAL ZIJN NEK BREKEN...
HET IS NATUURLIJK EEN VRIEND VAN DIE ANDERE BLANKE, DIE WE GEVANGEN GENOMEN HEBBEN...

TOM LANDEN SPRINGT SOEPEL EN SNEL EN IS BIJNA AAN DE OVERKANT...

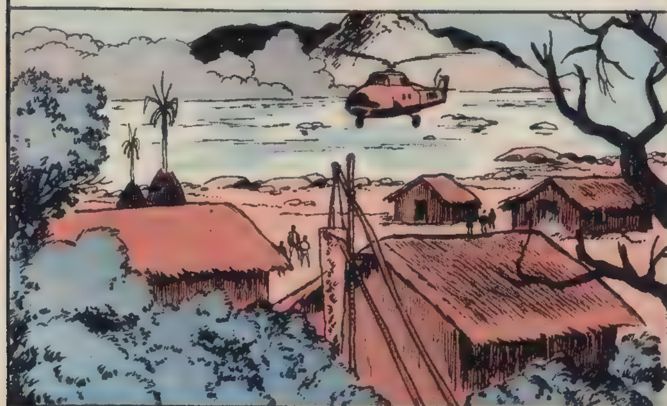

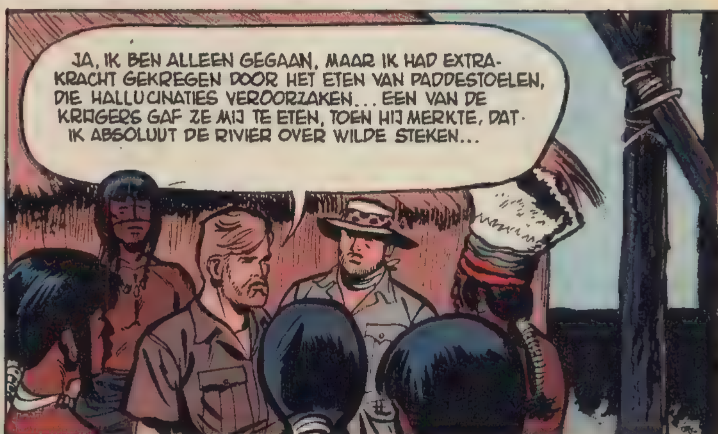

EN DE VOLGENDE MORGEN KEERT DE HELIKOPTER, MET TOM EN NIC EN DE DRIE KRIJGERS AAN BOORD, IN HET DORP TERUG. DE INWONERS ZIJN STOMVERBAASD.

ALS ZE UITGESTAPT ZIJN, VERTELLEN ZE DIRECT AAN HET STAMHOOFD WAT ER GEBEURD IS...

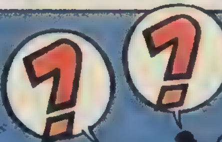

ALEX en DE VERLOREN

's Nachts sluipen donkere gestalten naar het dorp, waar onze vrienden zich verschanst hebben...

Vlug! Het komt van die kant... Het is Agerix... MOED! IK KOM!

AGERIX!

Ik sterf, Alex... Ik heb tot het uiterste stand gehouden... Nu... zijn ze weg...

Wat is er?

NEEN, AGERIX! NEEN!

Verniel het zwaard, Alex! Geef het nooit... Garofula ... Adieu... Alex!

Hij is dood...

Ja, Galva, deze bescheiden maar trouwe gezel heeft Rome en Gallië gered. Wij mogen hem nooit vergeten!... En Porius, ga kijken wat er met hem is gebeurd, Galva! De morgen hangt in de lucht en 't is best mogelijk dat de vijand opnieuw aanvalt...

Porius... Hohé!... PORIUS... Hij antwoordt niet... PORIUS!

Verdraaid! Hij ook! Alex, kom kijken! Hij werd getroffen door de dolk van een lafaard die...

ALEX!

ALEX, KOM TE VOORSCHIJN! IK WIL JE SPREKEN!

Garofula! Ik gaf tien jaar van mijn soldij als ik die kerel aan mijn degen kon rijgen! RRRR!

Hier ben ik! Wat wil je?

Geef me het zwaard van Brennus... Gooi het naar hier en ik zweer, dat wij op staande voet zullen vertrekken en je met rust zullen laten. Wees redelijk, Alex! Geef me het zwaard!

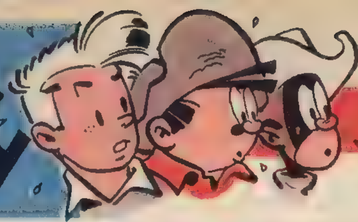
NOOIT! MOORDENAAR!

Je hebt het gewild!... Ha, ze zijn nog slechts met z'n drieën... Wij zullen ze vlug een kopje kleiner maken! VAL AAN!

Vrienden, dat is het einde...

60

ROCK DERBY in DE ONZIC

De sheriff laat onze vrienden fouilleren. Je moe

HTBARE VIJAND

weten dat hij de «onzichtbare vijand» zoekt !

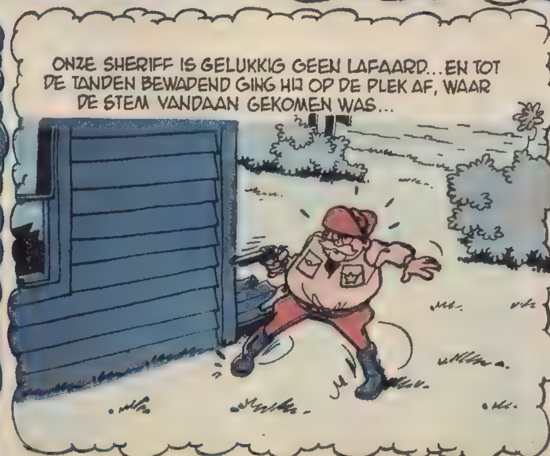

DE VR

Jongen, is het nog ver naar Savanas ?

De man die zijn paard had doen stoppen, was van kop tot teen met stof bedekt. Een zware colt bengelde aan zijn ceintuur en het was blijkbaar al enkele dagen geleden dat hij zich nog geschoren had. De jongen antwoordde niet. Hij liet zich van het houten hekken glijden, rende naar de hoeve en riep :

— Opa ! Opa ! Kom eens vlug !

De oude Jonathan kwam uit de schuur met zijn hooivork nog in de hand. De oude man was helemaal niet bang, maar hij woonde reeds lang in het Westen en had wel enige ervaring opgedaan met zwervers. Daarom bekeek hij de vreemdeling een tikkeltje wantrouwig.

— Ik vroeg die jongen alleen maar of het nog ver was naar Savanas,

EEMDELING

VERHAAL DOOR
YVES DUVAL
ILLUSTRATIE :
L. CLAUDE

zei de ruiter glimlachend, en hij rende weg alsof hij de duivel in hoogsteigen persoon had gezien.

— Je mag het Sally niet kwalijk nemen, zei de oude boer. Wij wonen hier zo eenzaam. Er komen zeer weinig mensen voorbij... Je moet dus naar Savanas ? Dan heb je nog vijf à zes mijlen voor de boeg. Ik twijfel er aan of je er komt voor het helemaal donker is, te meer daar je paard doodmoe schijnt...

— 't Is een goed en dapper dier, zei de man, terwijl hij de hals van zijn paard streeldė. Het heeft me in één trek van de overzijde van de bergen tot hier gebracht !

— Je lijkt me sterk en eerlijk. Indien je wil mag je bij ons overnachten. Je kan een stevig maal verdienen en een strozak, indien je me helpt om het hooi binnen te halen. Sedert de dood van mijn zoon sta ik er alleen voor. Het is te veel en daarom is mijn hooi nog niet binnen gehaald.

— Akkoord, zei de ruiter. Ik beken dat ik een bord soep en een stuk spek met wat brood goed zou kunnen verdragen ! Ik heet Gilbert Moore. Noem me maar Gil.

De vreemdeling vertrok de volgende ochtend niet. Hij bleef op de hoeve en daar hij van aanpakken wist, was de oude Jonathan er wel blij om. Het was Gilbert Moore die nu de dieren verzorgde, die met de ploeg reed en met een oude wagen naar de markt trok om de jonge kalveren en vet gemeste biggetjes te verkopen. Hij had het hart van Sally stormenderhand veroverd. De jongen leefde sedert jaren met zijn grootvader alleen. Nu ontdekte hij in Gil een vriend, die hem een heleboel interessante dingen kon leren. Gil maakte van hem een flinke ruiter, hij leerde hem hoe men een boom moest vellen en ook hoe met een lasso om te gaan. En dat was nog lang niet alles. Hij mocht mee met Gil naar de prairie om strikken te zetten. Hij leerde hoe hij een toom moest herstellen, hoe hij een fluitje moest snijden uit de tak van een hazelaar en hoe hij stevige knopen moest maken. Sally had de indruk dat hij in enkele weken een échte man was geworden. Op een mooie dag zei hij echter tot Gil :

— Gil, jij bent geen echte cowboy !

— Zo ? En waarom niet ?

— Sedert je bij ons bent draag je je colt niet meer. Als ik maar eens volwassen ben, dan draag ik mijn colt iedere dag !

KOM MEE NAAR BLZ. 24

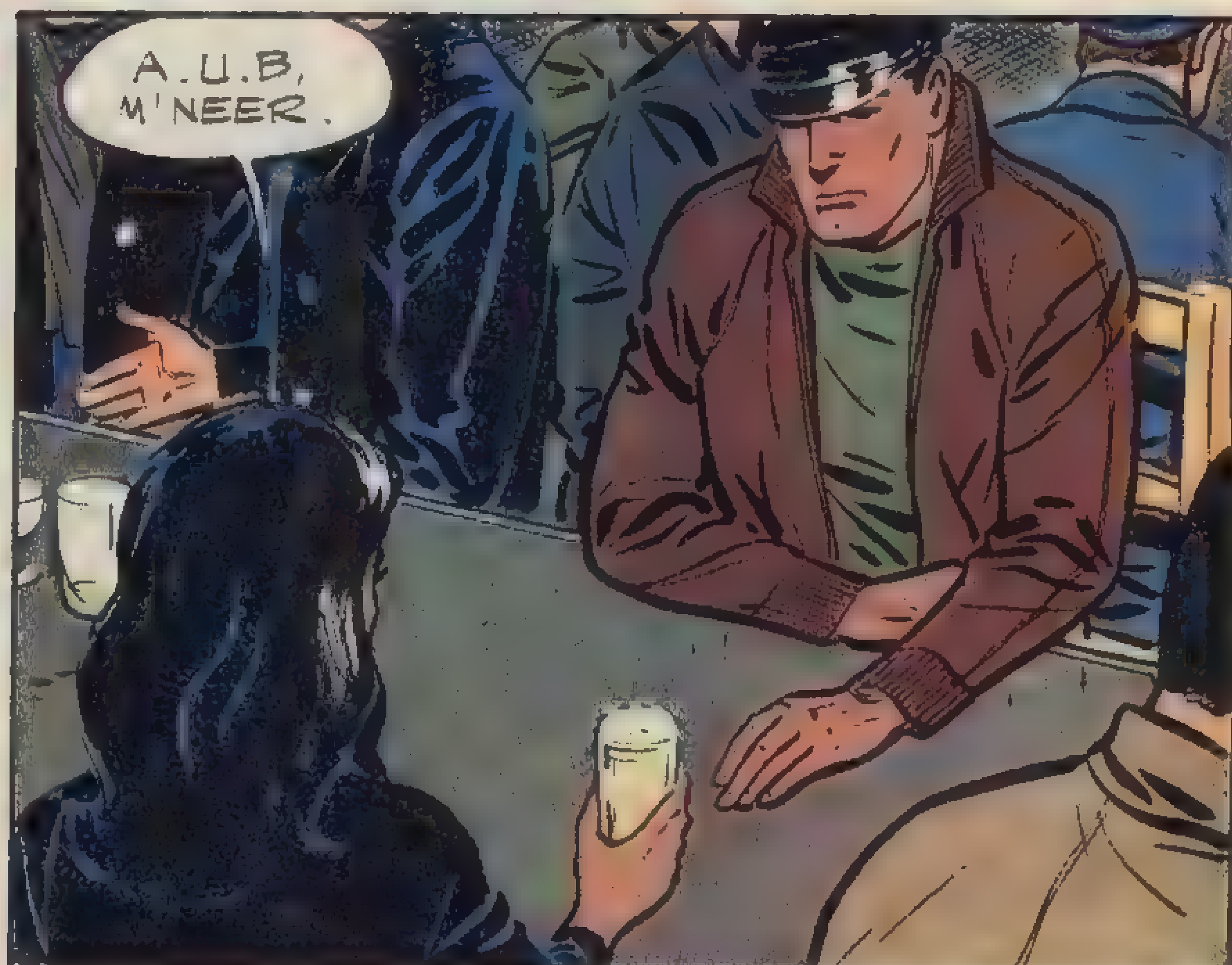
de terugkeer van

Steve heeft voor Michel een boodschap

MICHEL VOELT ZICH NIET HELEMAAL OP ZIJN GEMAK. HIJ IS ER VAN OVERTUIGD DAT IEDEREEN VAN OP EEN MIJL AFSTAND KAN ZIEN DAT HIJ GEEN ECHTE ZEEMAN IS. HIJ IS BANG DAT IEMAND HEM ZOU AANSPREKEN, MAAR HIJ VRAAGT ZICH AF "HOE" HIJ INLICHTINGEN ZAL VERKRIJGEN OVER DE MAN DIE HIJ ZOEKT, INDIEN HIJ ER NIEMAND NAAR VRAAGT....

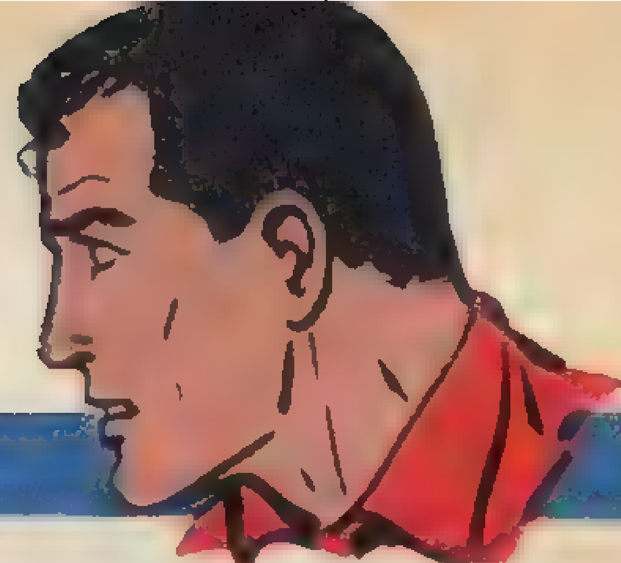

de mannen die u zoekt zitten achteraan voor het venster.

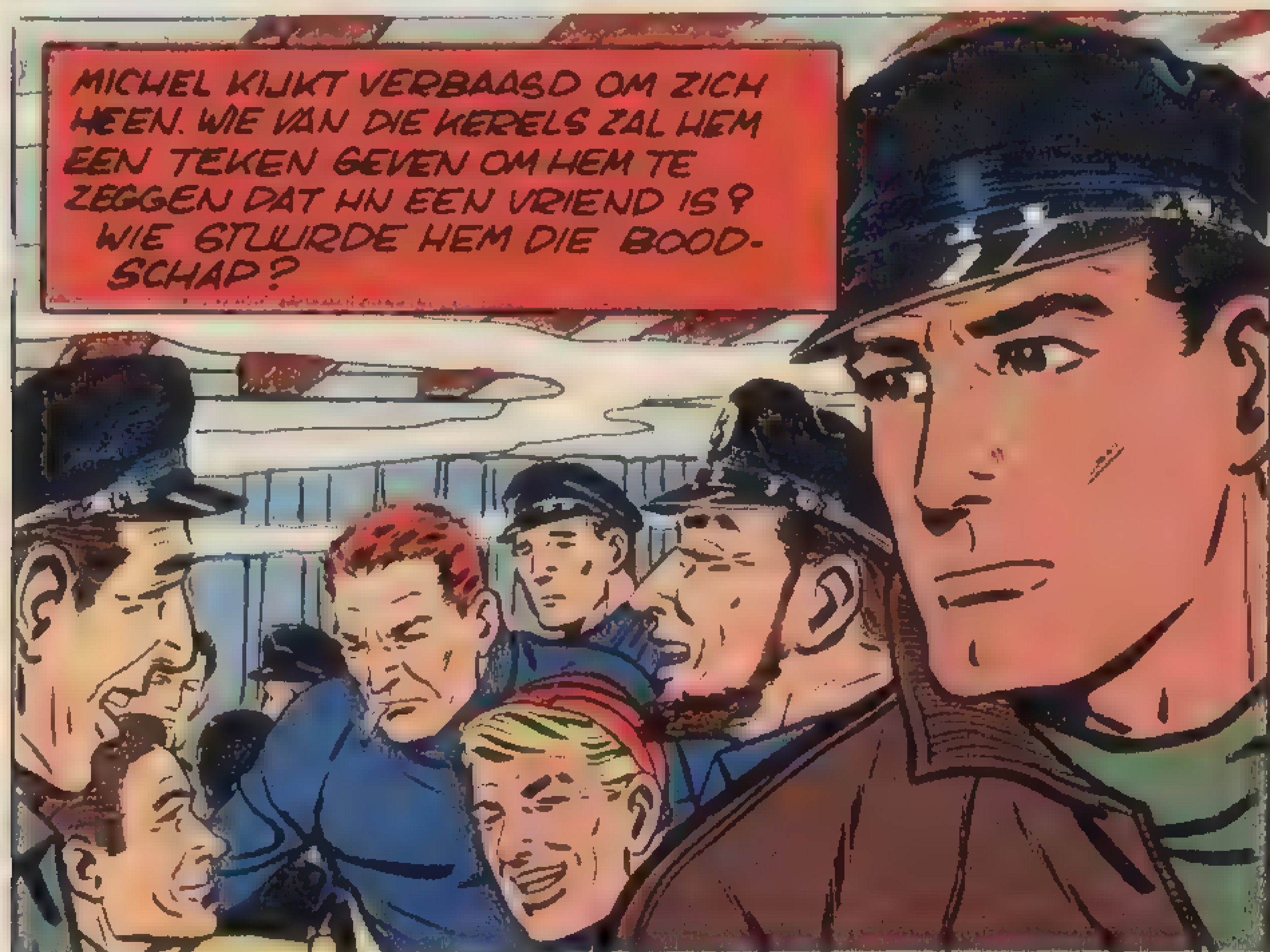
17

STEVE WARSON

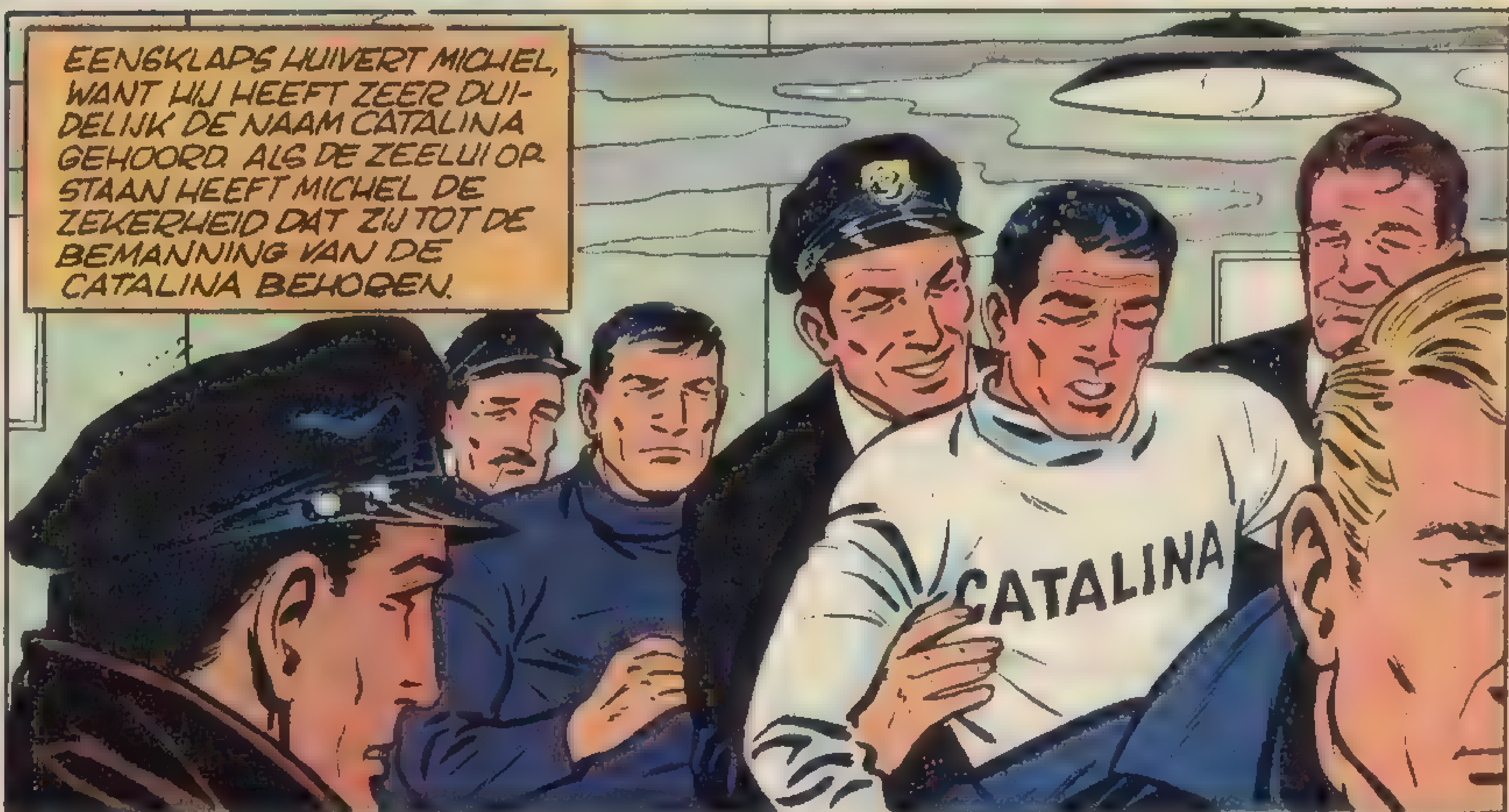
EEN NIEUW AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT DOOR Jean Graton

achtergelaten. Het is slechts één woord : Catalina. Michel weet reeds dat het de naam is van een schip, maar wat nu ?

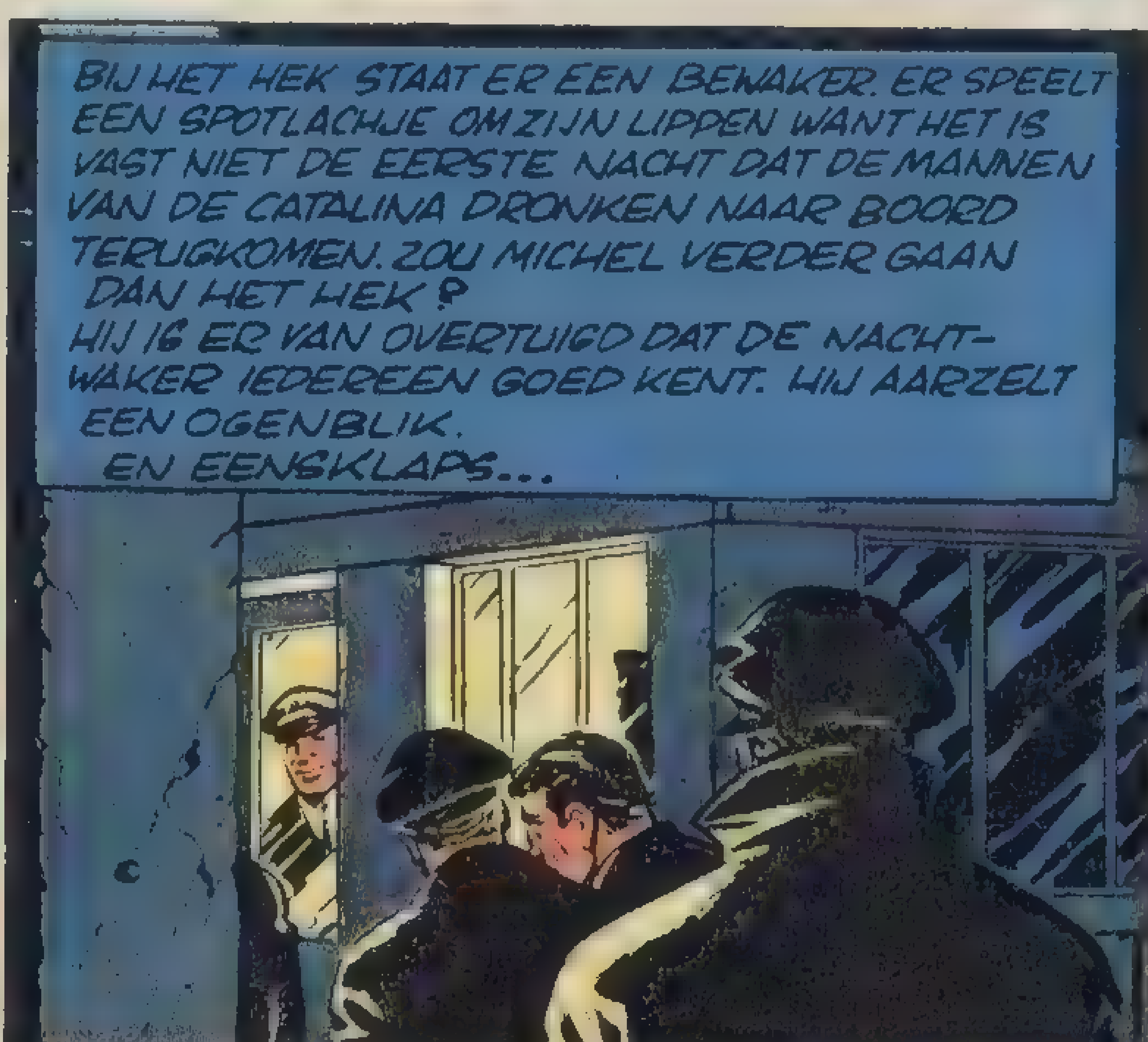

18

WORDT VOORTGEZET

DE VREEMDELING

VERVOLG VAN BLZ. 21

ZEG geen domheden, Sally! Hier in het westen zijn er heel wat mensen die zich inbeelden dat men geen man is wanneer men geen colt aan zijn zijde heeft bengelen. Geloof me, het is een gevaarlijk wapen! De mannen wanen zich al heel vlug te sterk wanneer ze zo'n speeltuig bezitten. Ze schieten té vlug en té vaak en op een dag gebeurt dan het grote ongeluk, het ongeluk dat ze zich hun hele leven lang beklagen...

— Je hebt misschien gelijk, zei Sally nadenkend.

Onmiddellijk nadien vroeg hij aan Gil:

— Vriend, hoe moet ik die wortel hier uitroeien?

OP een zonnige morgen was Gil reeds heel vroeg naar de markt gereden, toen twee ruiters stopten voor de deur van de hoeve. Zij droegen beiden op de linkerkant van hun borst de zilveren sheriff-ster.

— Heb je soms geen zekere Moore ontmoet? Gilbert Moore, een grote stevige man van ongeveer dertig jaar?... vroegen zij aan de oude Jonathan.

De boer aarzelde een ogenblik. Dan antwoordde hij:

— Ik... Neen, ik weet niet wie je bedoelt... Waarom? Zoeken jullie die man?

— Vermits je hem niet kent en niet hebt gezien, zal de zaak je ook wel niet interesseren! Nu, dag hoor!

En de twee sheriffs verwijderden zich op een drafje.

— Opa, vroeg Sally, dat kan toch niet, nietwaar? 't Is niet mogelijk dat Gil...

— Alles is mogelijk! zei de oude Jonathan en krabde zich over de wang. Ik weet het natuurlijk niet, maar gewoonlijk betekent het niets goeds als de sheriffs je zoeken... Het is heel jammer, maar een misdadiger kunnen wij niet op de hoeve houden. Ik heb het de sheriffs natuurlijk niet willen vertellen, want Gil is altijd eerlijk en correct geweest... en ik walg er van te verklikken! Maar als Gil vanavond weerkeert, dan zal ik hem zeggen dat hij zo vlug mogelijk uit de streek moet verdwijnen!

Die avond kroop Sally onder de dekens, maar kon geen oog toedoen. De teleurstelling was té groot. Hij was er het hart van in. Gil, zijn enige vriend, de man die hem zo veel had geleerd, was een outlaw die door de politie werd opgespoord. Wat kon Gil op zijn geweten hebben? Zijn zachtheid, zijn geduld, zijn vriendschap waren dus slechts komedie. En opnieuw zag Sally de vreemdeling zoals hij hem de éérste dag had gezien: vol stof en vuil, een lange onverzorgde baard... Misschien was Gil toen wel op de vlucht geweest...

HET was vrij laat toen Gil Moore in de hoeve terugkeerde. Hij had al de dieren, die Jonathan aan hem had toevertrouwd, voor een flinke prijs verkocht. Hij was dolgelukkig. Sally, die uit bed gesprongen was en zijn oor tegen de deur van zijn slaapkamer had gelegd, hoorde hoe Gil een hele beurs geldstukken op de tafel wierp en lachte. En dan hoorde hij op de buitendeur kloppen. Zijn grootvader stond op en ging de deur opendoen. Het waren de twee sheriffs.

Sally wou gillen van schrik. Opeens kon hij in Gil geen outlaw, geen misdadiger meer zien. Gil was zijn vriend en de sheriffs zouden hem ver meenemen en in de gevangenis opsluiten, voor altijd misschien... De jongen spitste het oor. Hij verwachtte zich aan harde woorden, aan kreten en vloeken, maar hij hoorde niets anders dan een rustige, vriendschappelijke conversatie.

— Eindelijk hebben wij je dan gevonden! De plaats van adjunct-sheriff, die je enkele maanden geleden hebt gesolliciteerd, is thans vrij. De gouverneur en de burgemeester zijn akkoord. Je kan onmiddellijk in dienst treden...

— Jullie zijn echt vriendelijk! antwoordde Gil. Jullie hebben waarschijnlijk lang naar me gezocht. Ik had jullie eigenlijk reeds moeten verwittigen... Maar kijk, het baantje van adjunct-sheriff zegt me niets meer.

— Denk eens even na, vriend. Het salaris is goed, iedereen houdt van je en kent je in de stad en later heb je een dik pensioen. Mag je ook niet vergeten!

— Ik heb over alles nagedacht en ik zou zeer gaarne met jullie werken. Maar kijk, sedert ik ons stadje verlaten heb, heb ik hier een ander tehuis en ook een familie gevonden. Is het niet zo, opa?... Ik heb vriendschap gesloten met Sally. Hij is als een zoon voor me en ik ben zijn tweede vader. De vriendschap van deze beide mensen is me meer waard dan een mooie baan en een goed salaris. Ik blijf.

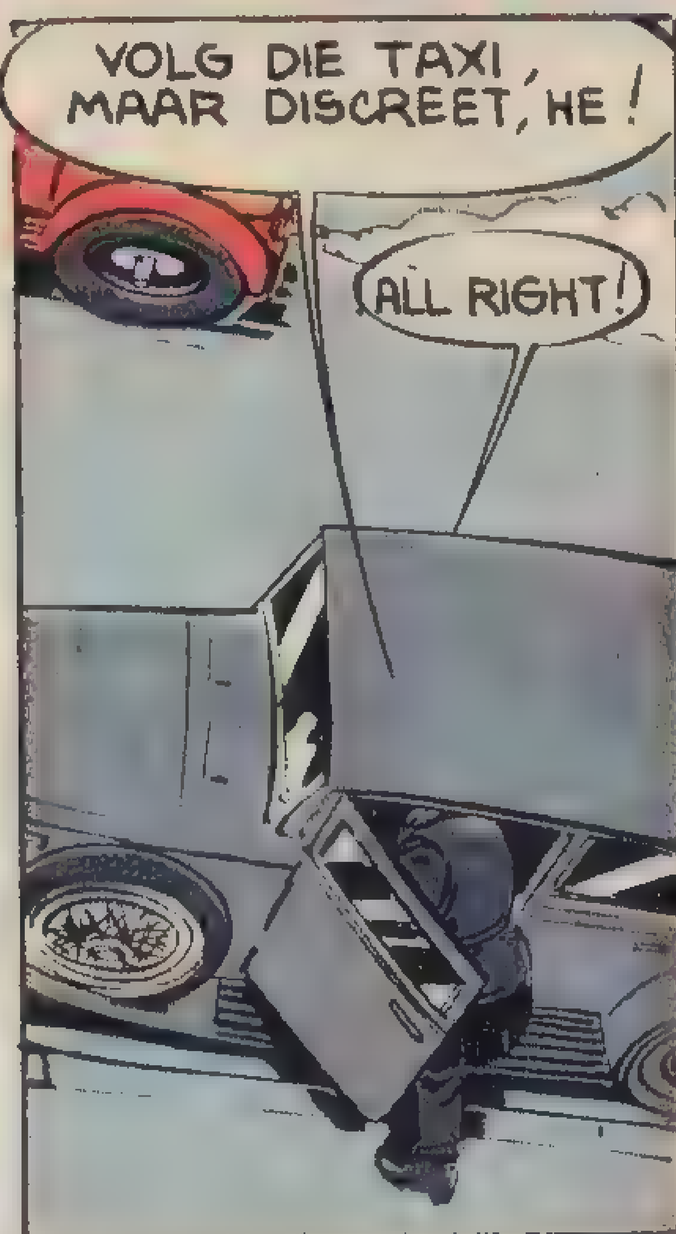
Sally, die nòg steeds zijn oor tegen de deur lag, hoorde die woorden en de tranen stroomden hem over de wangen. Maar 't waren tranen van vreugde en geluk.

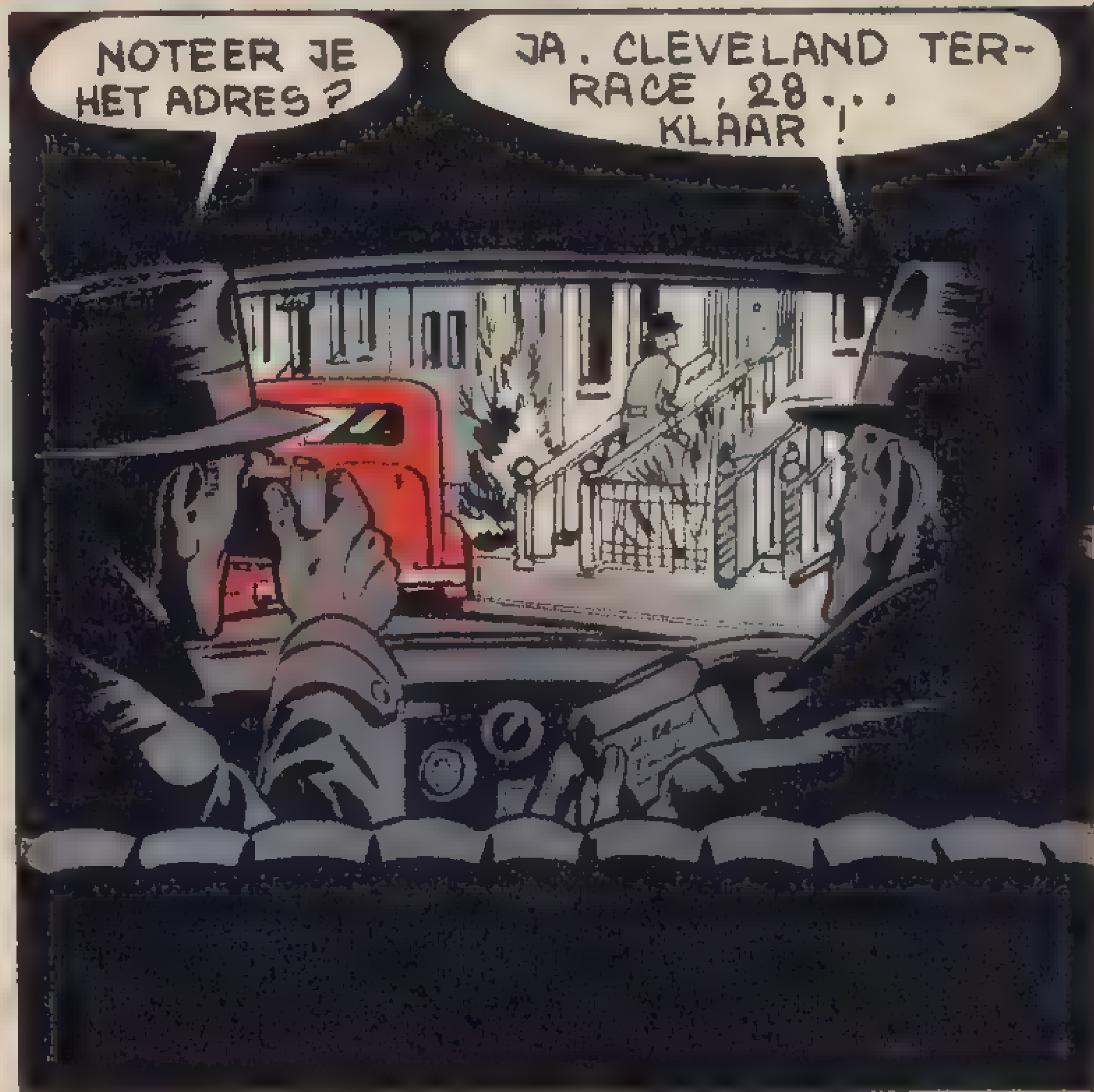
EINDE

De Raadselachtige ADMIRAAL CANARIS

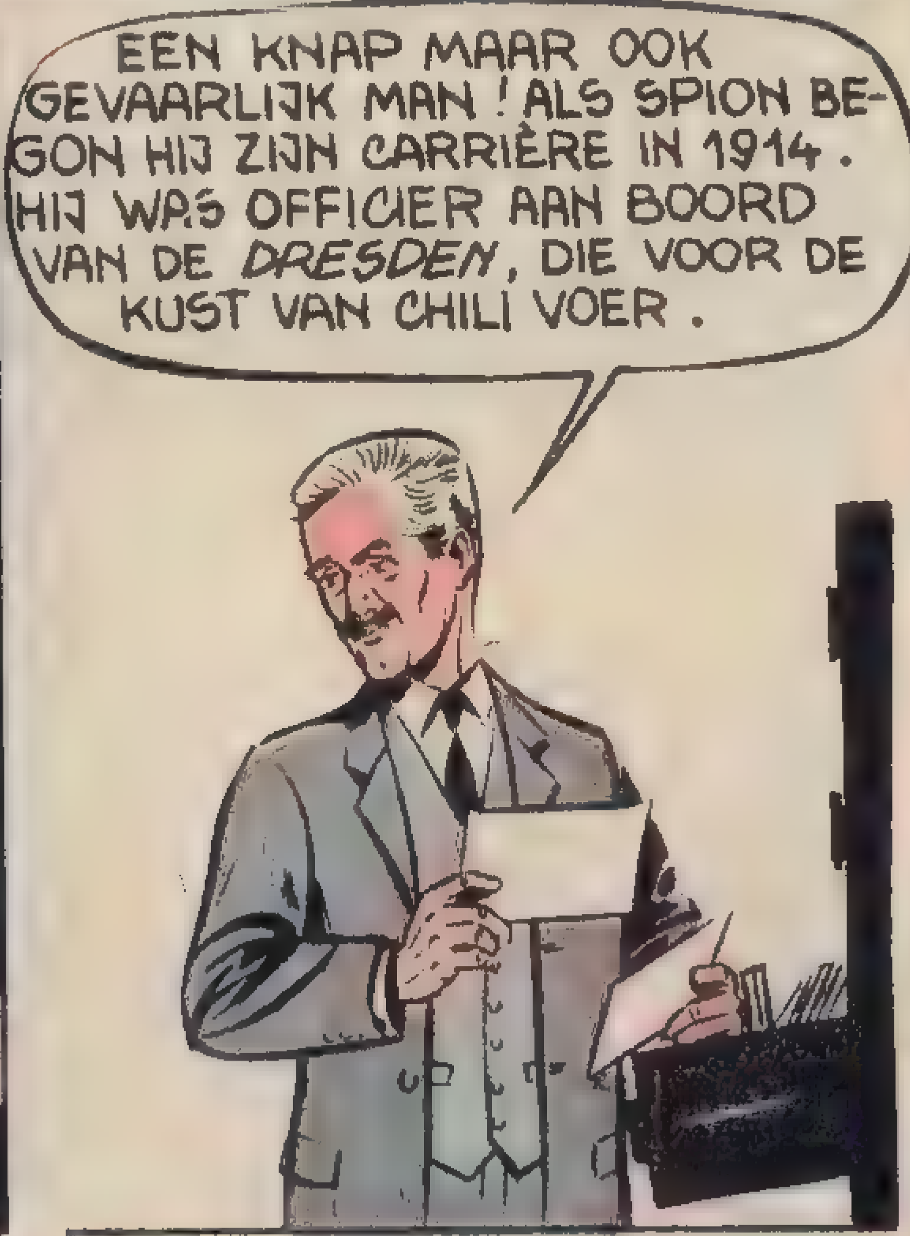

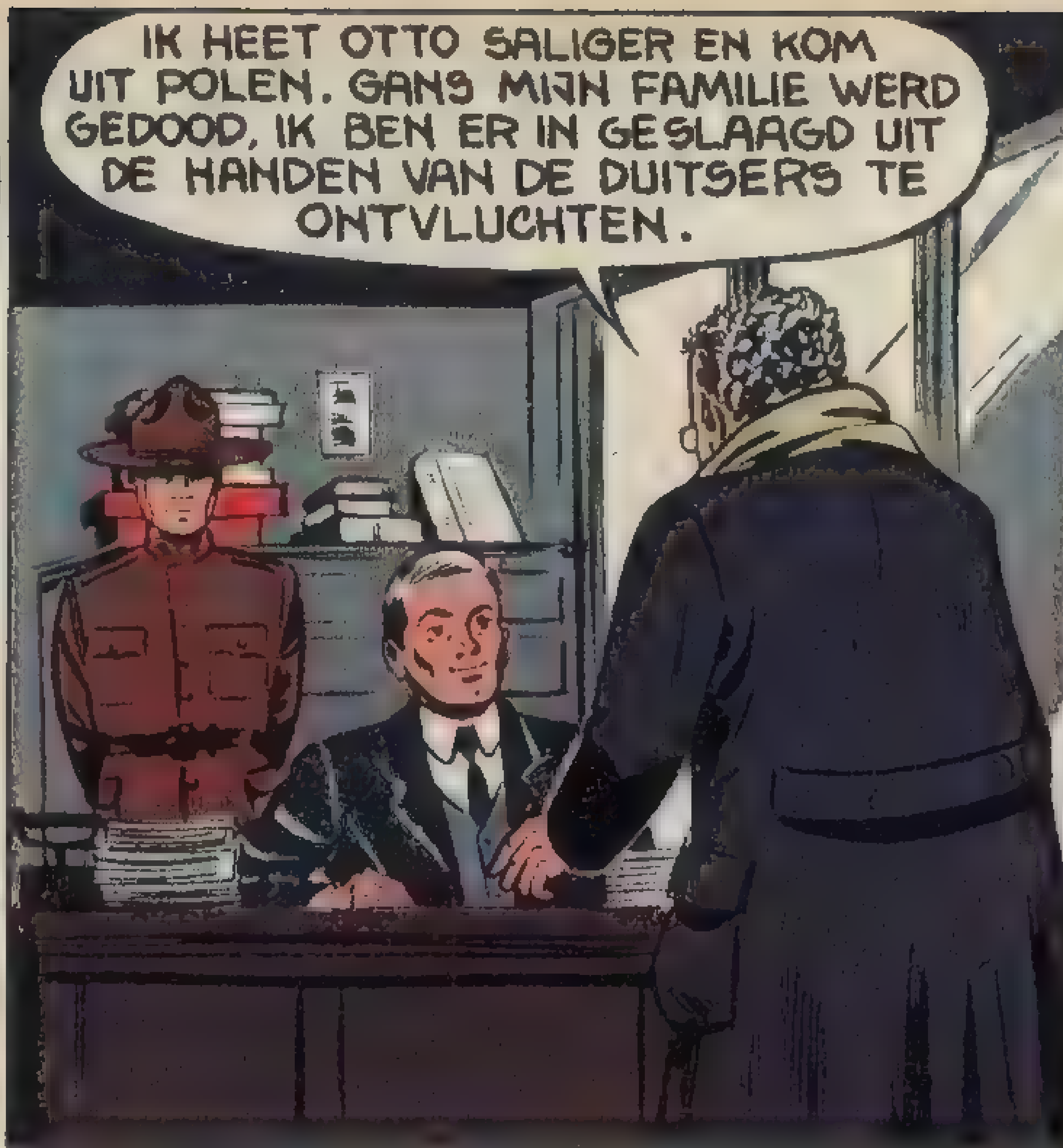

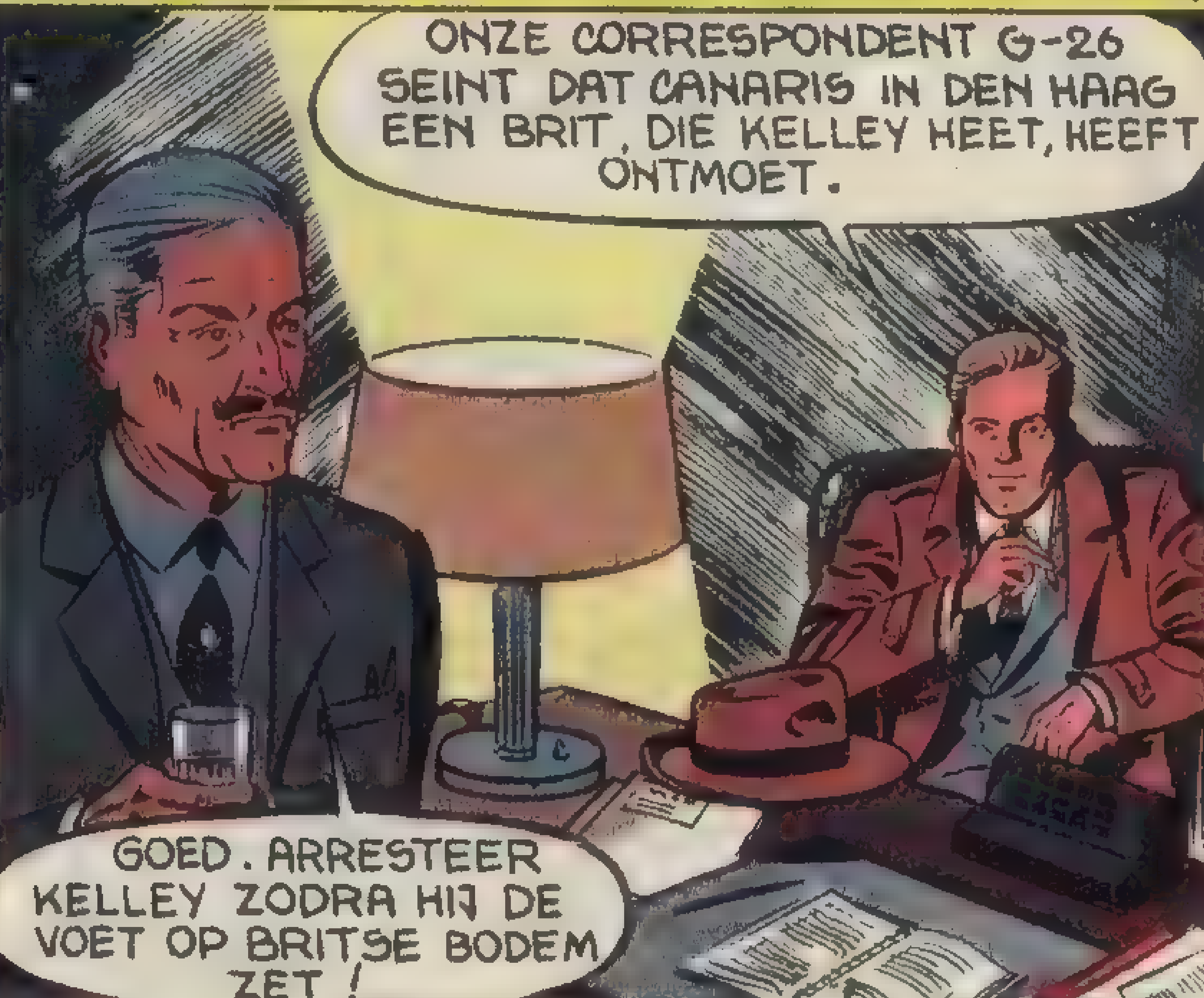

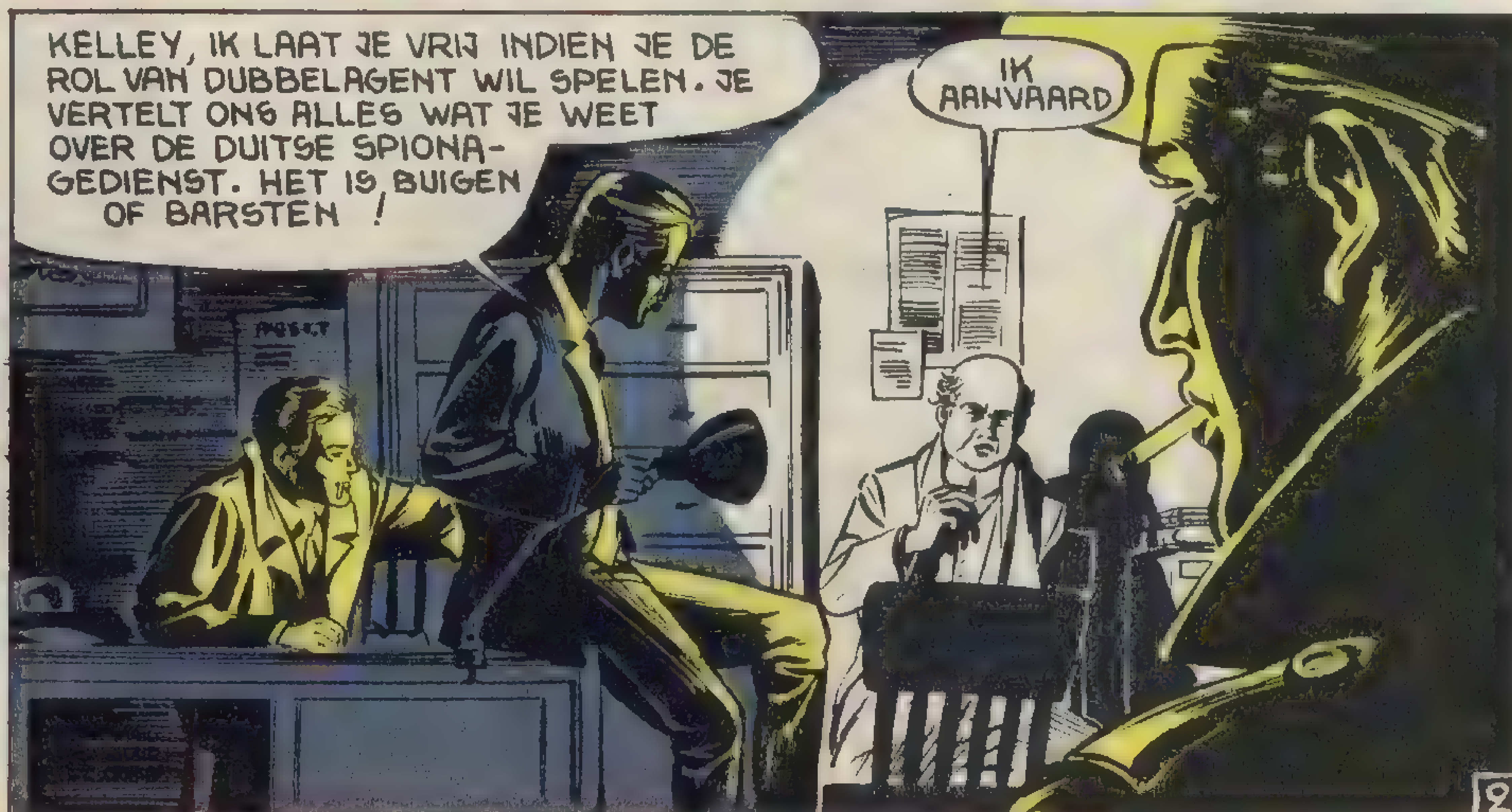

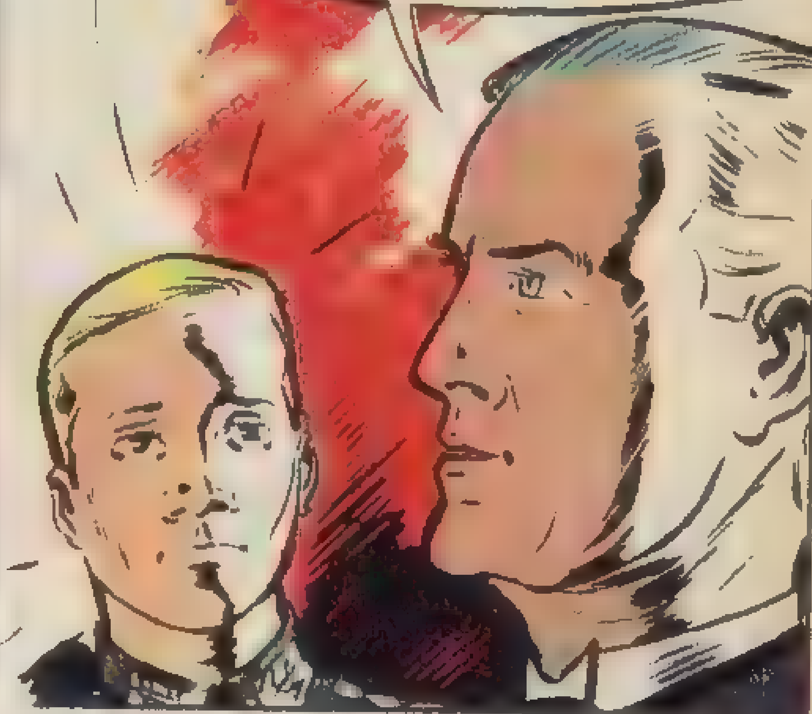

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE

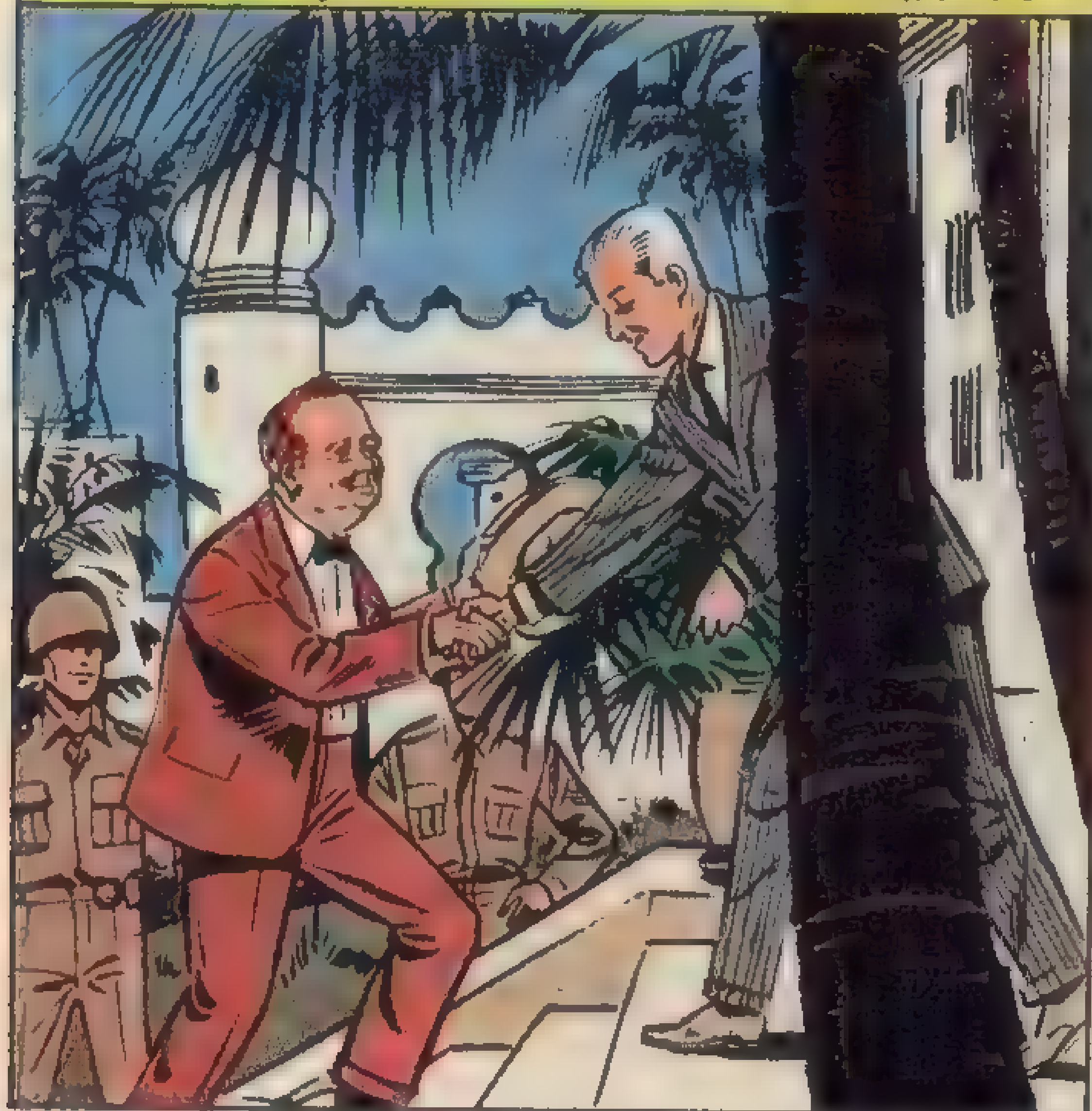

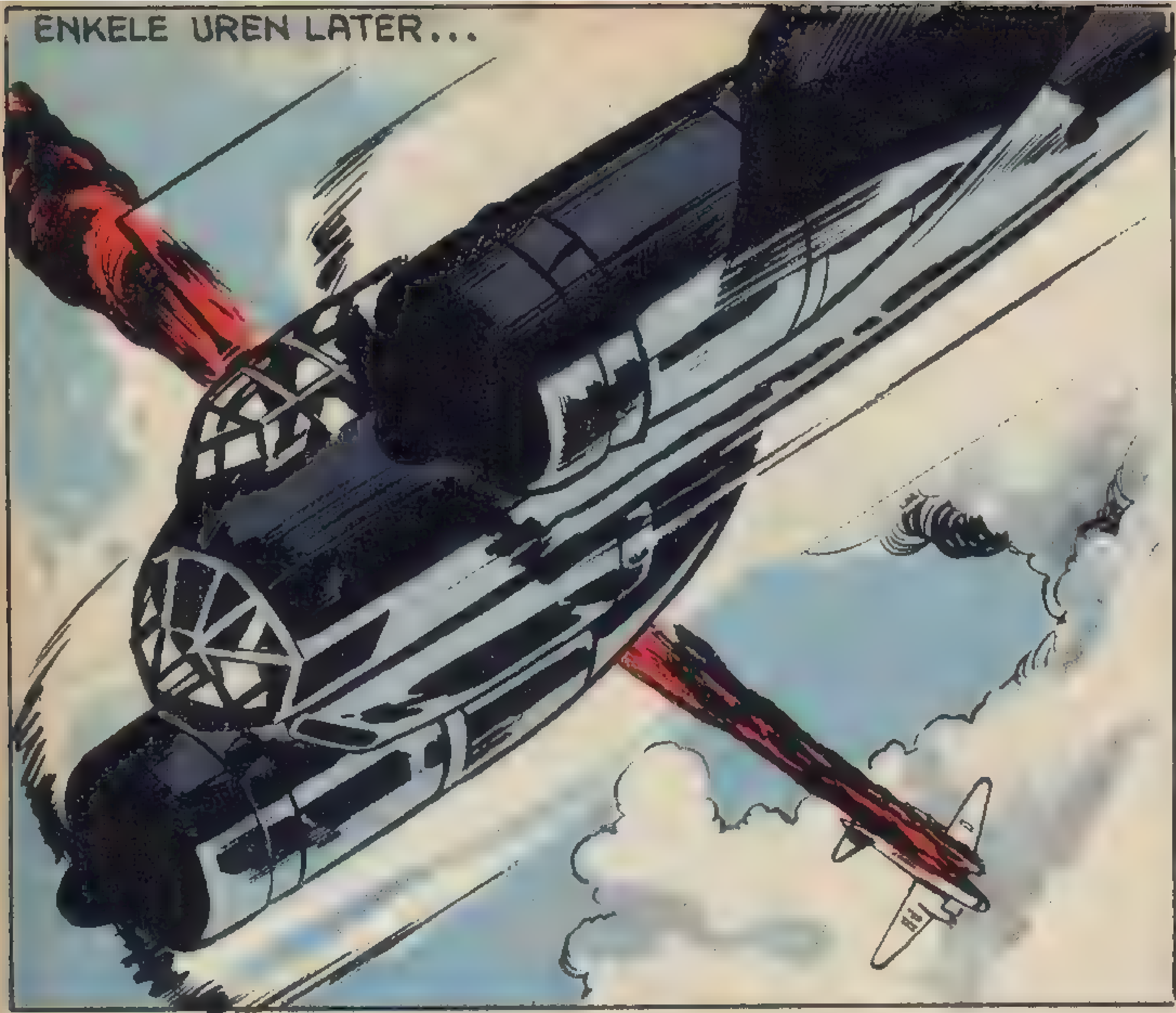

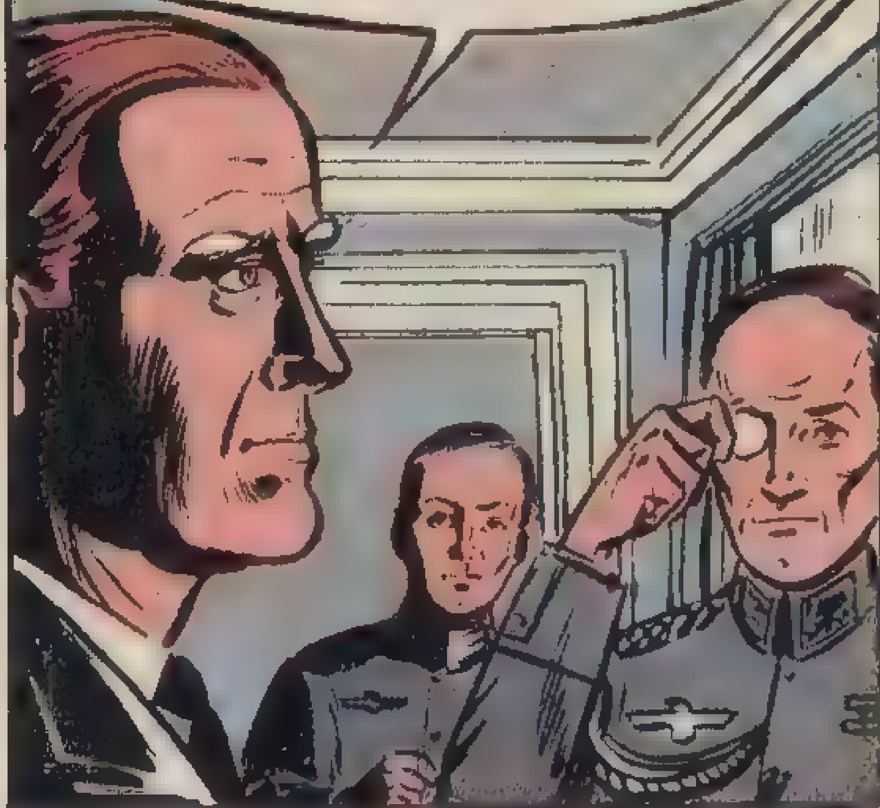

ORMEN EEN PRACHTIGE DOKUMENTATIE !

OP 20 JULI 1944 WERD ER EEN AANSLAG GEPLEEGD OP HET LEVEN VAN HITLER. HIJ ONTSNAPTE ECHTER AAN DE DOOD.

MEN VOND DE HANDELWIJZE VAN ADMIRAAL CANARIS ERG VERDACHT EN HITLER ZEI:

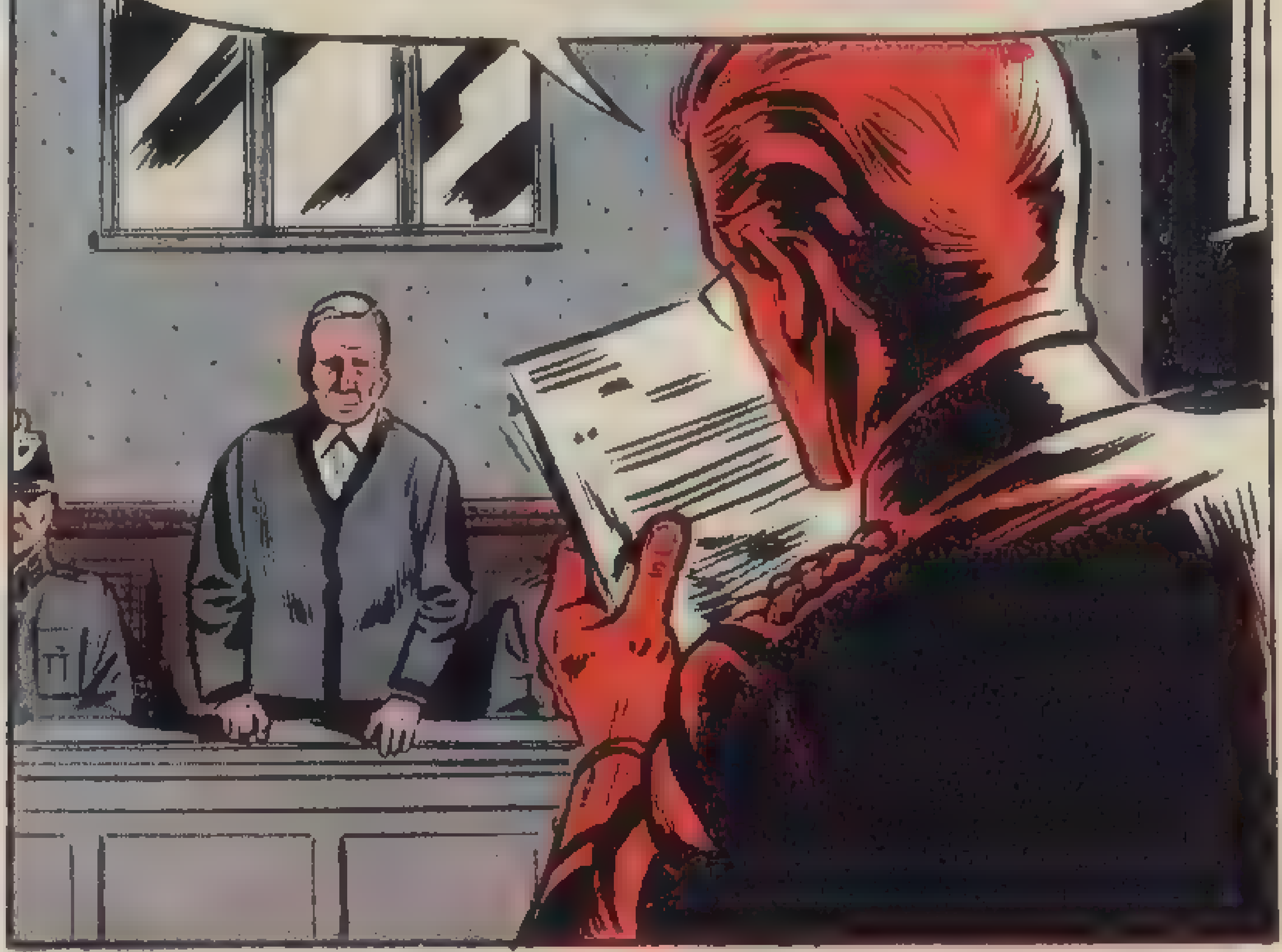

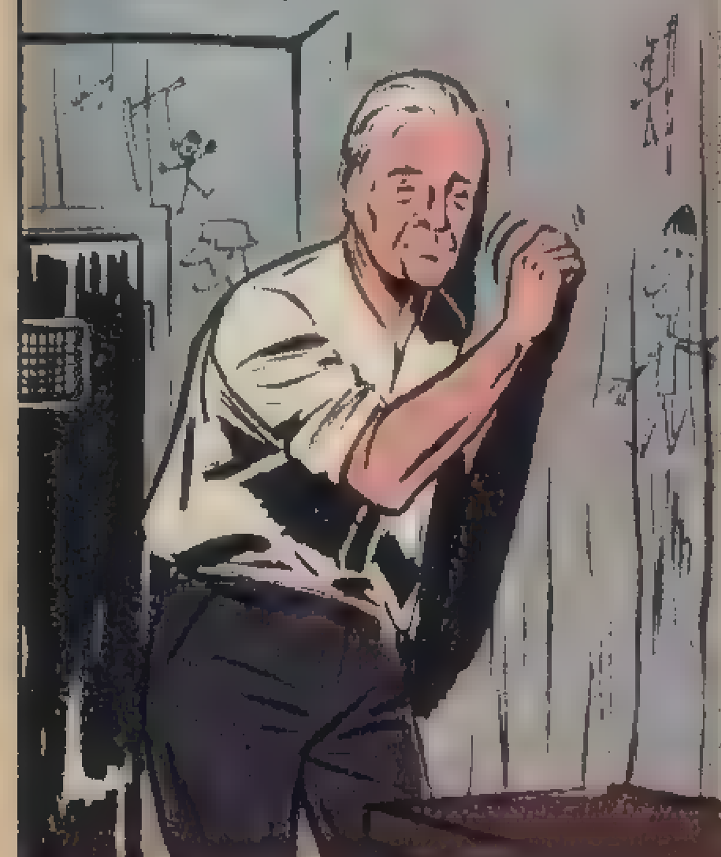

DE ARCHIEVEN VAN DE ADMIRAAL WERDEN ZORGVULDIG NAGEPLUISD.

DE NACHT VOOR ZIJN EXECUTIE GAF CANARIS IN MORSESEINEN EEN BOODSCHAP DOOR VOOR ZIJN CELGENOTEN EN VRIENDEN: " IK HEB MIJN VADERLAND NIET VERRADEN! "

IN DE OCHTEND VAN 9 APRIL 1945...

VOOR DE BRITTEN IS CANARIS STEEDS EEN ZEER GEHEIMZINNIGE FIGUUR GEBLEVEN...

Volgende week : DE EERSTE RONDE VAN FRANKRIJK

IN HET SPOOR VAN DE GROTE DETECTIVE

THE SHERLOCK HOLMES PUB

VLAK bij het Charing Cross station in Londen, waar Sherlock Holmes zo vaak de trein genomen heeft, op weg naar een nieuw avontuur ergens in Groot-Brittannië, is een klein restaurant naar de beroemde detective genoemd. Daar is ook zijn kamer ingericht, precies zoals hij die in Baker Street gehad heeft.

Charing Cross en Baker Street

Er zijn reizigers, die absoluut niet te spreken zijn over de manier, waarop de treinenloop in het Charing Cross station geregeld is. Maar in de romans van Sir Arthur Conan Doyle, hebben Sherlock Holmes en zijn onafscheidelijke vriend dokter Watson daar niet over te klagen.
Altijd staat er wel net een trein klaar, waar ze mee kunnen vertrekken om het raadsel van een nieuwe moord op te lossen.
Charing Cross en Baker Street, twee namen, die eigenlijk automatisch bij Sherlock Holmes horen.

Twijfel over het huisnummer van Sherlock Holmes

Sir Arthur Conan Doyle heeft de nauwe geheimzinnige straatjes en Baker Street rond het groezelige rokerige Charing Cross station gekozen, omdat deze omgeving het beste bij zijn grote detective paste.
In Baker Street is alleen een kleine moeilijkheid : Er is namelijk geen absolute zekerheid over het huisnummer van Sherlock Holmes.
Woonde hij nu op 109, 111 of 221 B ?
De huidige bewoners betwisten elkaar de eer en dan te bedenken, dat Sherlock Holmes NOOIT bestaan heeft, maar een fictieve figuur is, in het leven geroepen door zijn geestelijke vader Conan Doyle !

Northumberland Street

Toch bestaat er een Sherlock Holmes-museum. Niet in Baker Street (bij gebrek aan plaats), maar wel vlak bij het Charing Cross station. Het is kortgeleden geopend in Northumberland Street en heet « The Sherlock Holmes ». Northumberland Street is een heel nauw zijstraatje van de bekende Northumberland Avenue. Bedenk eens, dat daar een hotel is waar zich een van de beroemdste Sherlock Holmes affaires heeft afgespeeld namelijk « The Noble Bachelor ». Dichtbij is ook het badhuis, waar Sherlock Holmes zijn geliefde Turkse baden ging nemen en ook is het hotel, waar Sir Henry Baskerville (The Hound of the Baskervilles) verbleef, in de buurt.

« The Sherlock Holmes ». Zakenlieden en reizigers komen hier een glaasje bier drinken en hun maaltijd gebruiken, onder het wakend oog van de meester-detective Sherlock Holmes.

Brieven op zijn werktafel

In het restaurant zijn glazen kastjes langs de muren gemaakt, waarin de brieven, die Sherlock Holmes ontvangen heeft, liggen. Er hangen foto's van geleerden, die werken hebben geschreven over Conan Doyle. Zelfs de hond van de Baskervilles kijkt uit een van de kastjes naar de klanten van « The Sherlock Holmes ». Onder het genot van een glaasje bier, kan de slang uit « The Speckled Band » bewonderd worden.
Achter het restaurant is de hele zitkamer, tevens studeerkamer, van Sherlock Holmes ingericht. Door een glazen wand gescheiden, zien de klanten daar de twee stoelen voor de haard, waar Sherlock Holmes en Watson zo vaak hebben zitten overleggen. Op een tafeltje in een hoek staan allerlei kolven, een distilleerapparaat en een hele rits flesjes. Op tafel liggen onbeantwoorde brieven, aan de muur hangt een hele verzameling wandelstokken en wapens en zijn tabakspot staat klaar.

Hij kan elk ogenblik binnenkomen !

Ook staat er een borstbeeld, in was, van de beroemde detective, waarop de wond te zien is, veroorzaakt door de kogel, die Col. Sebastian Moran voor hem bestemd had. Aan de kapstok hangen zijn lange geruite regenjas met de cape en zijn pet met voor en achter een klep en daarnaast de zwarte jas, de hoge hoed en de stethoscoop van dokter Watson. De viool, de harpoen, de door dokter Grimesby Roylott kromgebogen pook, de pijpen op het pijpenrek, de grafieken en schilderijen, alles staat precies op de plaats, waar Sherlock Holmes er naar zou zoeken.
In de open haard brandt een heerlijk vuurtje, het gaslicht brandt en buiten begint de mist neer te dalen. Elk ogenblik kan Sherlock Holmes met zijn trouwe vriend dokter Watson binnen komen, moe van het onderzoek en de ondervragingen van die dag, terwijl mevrouw Hudson, de huishoudster, de tafel begint te dekken...

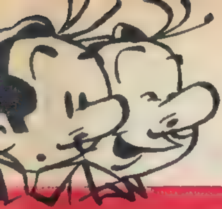
Door de glazen wand kunnen de klanten de werk- en zitkamer van Sherlock Holmes bewonderen. Zijn beroemde viool ligt in de stoel en op de tafel ligt de harpoen.

Op de werktafel liggen alle attributen van Sherlock Holmes. De bekende kromme pijp, een paar handboeien, een pruik, een vergrootglas en geheimzinnige brieven.

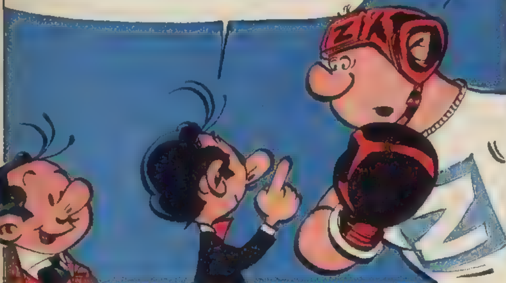

(*) Pub = populaire afkorting voor public-house en betekent café-restaurant.

SPAGHETTI EN DE

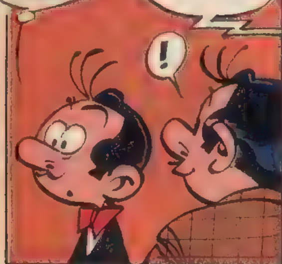
Spaghetti en Prosjoetto zijn de managers van Zampone, een flinke bokser die,

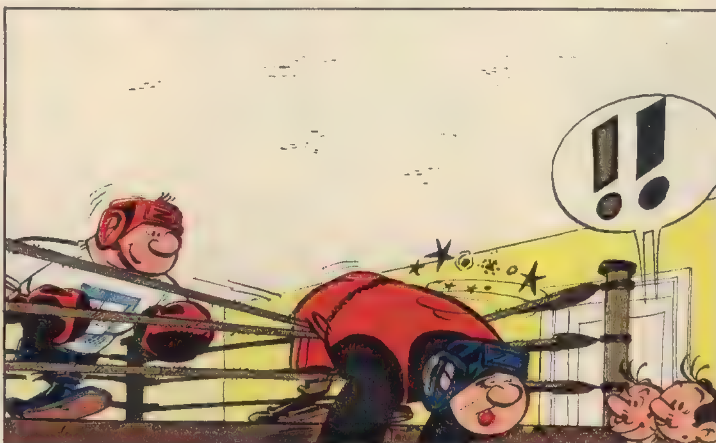

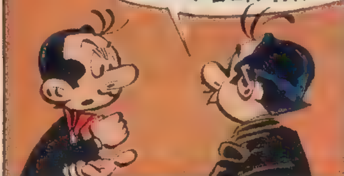

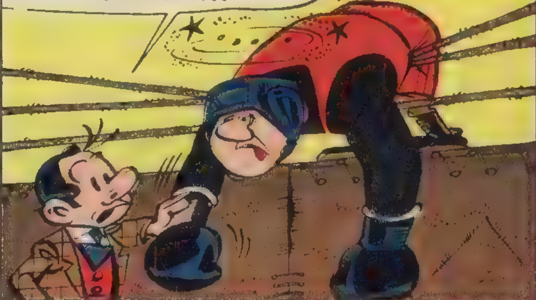

GROTE ZAMPONE

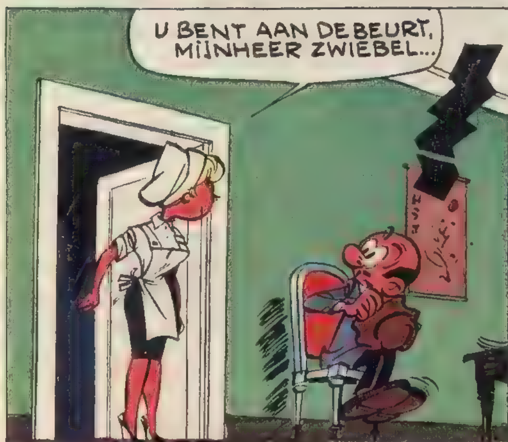

jammer genoeg, niet kan boksen wanneer men naar hem kijkt !

ATTANASIO - GOSCINNY

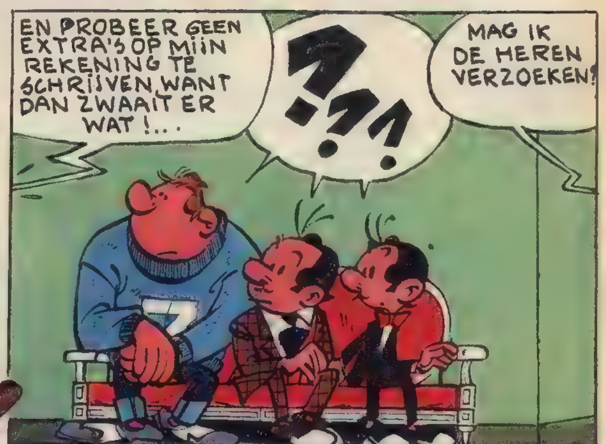

WORDT VOORTGEZET

HOOFDSTUK VII :

BELEEFDHEID TE PAARD

TEKST EN TEK. VAN REM

ALS twee ruiters elkaar vroeger tegenkwamen, werden er, de hoed met de veer in de hand, een hele reeks beleefdheden uitgewisseld. Tegenwoordig is een groot deel daarvan samen met steek en pruik, in het vergeetboek van de Geschiedenis terecht gekomen.

Natuurlijk zijn er in onze tijd ook nog wel beleefdheidsvormen, maar niet meer zo uitgebreid als vroeger.

Ook in de paardesport zijn er bepaalde beleefdheidsvormen en dat is logisch, want wordt deze sport al niet eeuwenlang beoefend ?

De groet

1. Twee ruiters die elkaar ontmoeten, groeten elkaar, zelfs als ze elkaar niet kennen. De heer neemt zijn hoed af, de dame buigt haar hoofd, of groet met de karwats (tekening)
2. Als twee ruiters elkaar passeren, laten ze eerst hun paarden in stap overgaan en groeten dan. Daarna kunnen ze in draf of galop verder gaan, als ze er zeker van zijn, dat ze elkaar niet meer hinderen.
3. Wanneer een ruiter een andere in wil halen, moet hij degene die voor hem rijdt waarschuwen en beleefd vragen of dat kan. De eerste ruiter is dan op de hoogte en kan zijn paard beter in bedwang houden, want de meeste paarden worden onrustig als ze merken, dat er een ander paard achter hen rijdt. Het inhalen gebeurt in een rustige draf. Pas als de afstand tussen de twee ruiters twintig meter bedraagt, mag het tempo opgevoerd worden.
4. Als er gevraagd is om in te mogen halen, ga dan zo snel mogelijk helemaal rechts rijden. Houd de teugels goed vast en zorg vooral, dat je paard niet plotseling dwars over de weg gaat staan. Let op de oren van het dier. Als het de oren in de hals legt, wees dan op je hoede, want dan kan het wel ineens op de ruiter, die je inhaalt afspringen.
5. Als je in een groepje uit rijden gaat, let dan goed op, want de paarden zijn nerveus omdat ze graag « uitgaan ». Ga niet weg, voordat iedereen klaar is. Als je dat wel doet, willen de andere paarden ook weg. Voor iemand die net de gespen van zijn stijgbeugels of de buikriem vast staat te maken, kan dat onaangename gevolgen hebben !

Haal nooit een andere ruiter in zonder eerst even te waarschuwen. De meeste paarden worden onrustig als ze een ander paard achter zich voelen...

Beleefdheid te paard is geen snobisme, maar een bewijs van goede opvoeding.

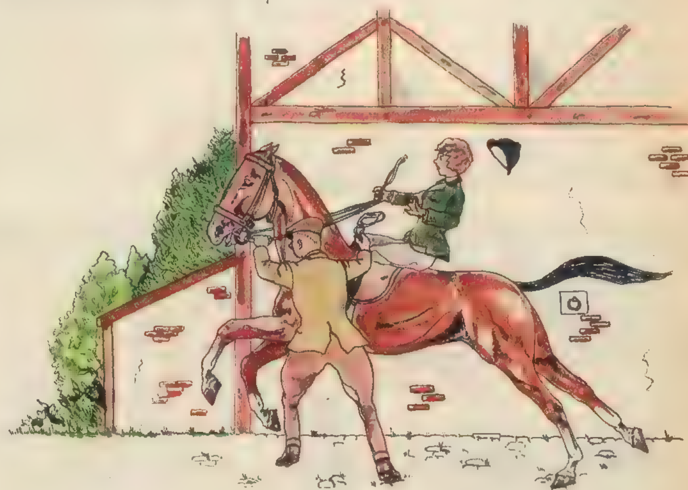
6. Ga in een groep nooit harder rijden zonder de anderen gewaarschuwd te hebben. Wacht altijd tot ze de teugels goed in handen hebben en klaar zijn om ook in een snellere gang over te gaan.
7. Zorg er ook altijd voor, dat je naast je buurman blijft rijden, want ga je hem voorbij, dan wordt zijn paard zenuwachtig en wil ook harder. Daardoor zou wel eens een vreselijke chaos kunnen ontstaan.
8. Wil je met je paard in de manege gaan oefenen, waar al iemand bezig is, vraag dan even of je niet stoort. Knal ook niet ineens de deur open, maar zorg dat de ruiter er een paar meter vandaan is. Je kunt dan op dezelfde hand als de andere ruiter in de manege gaan rijden. Loop elkaar zo min mogelijk in de weg !
9. Ga je met iemand, die ouder is dan jijzelf, uit rijden, blijf dan altijd links rijden en zorg ervoor, dat je je buurman nooit voorbijgaat ! Alleen in gezelschap van een dame, die op dameszadel rijdt, moet je rechts rijden, anders hinder je de dame. (Op dameszadel wordt namelijk links gereden).
10. Let altijd goed op, dat je in een groepje niet te hard rijdt. De snelheid waarmee gereden wordt, wordt altijd geregeld naar die van de minst snelle paarden en de handigheid van de andere ruiters. Doe je dat niet, dan is de rit voor niemand aangenaam.
11. Het is altijd hoffelijk een kameraad te helpen, die opstijgt. Daarvoor moet je rechts van het paard gaan staan en stevig de rechterteugel en stijgbeugel vasthouden. Het zadel blijft dan beter in evenwicht. Je moet aan de rechterkant gaan staan, omdat men altijd links opstijgt.

Nog een paar bijzonderheden

Zorg er altijd voor, dat je er niet slordig uitziet. Doe nooit een wapperende sjaal om. Schreeuw niet en zit niet te gesticuleren, want daar kan je paard alleen maar van schrikken.

Gebruik je een karwats, hinder er dan nooit iemand mee. Heb je rechts iemand naast je rijden, neem hem dan in je linkerhand.

Moet je iemand een hand geven, houd dan nooit je handschoenen aan, want zo'n met zweet doortrokken, stoffige handschoen is heel onaangenaam.

Het is vreselijk onaangenaam, en gevaarlijk, als een paard schrikt terwijl iemand de gespen van de stijgbeugels kontroleert

EINDE VAN HET 1e DEEL

PROFESSOR

TWIST ONTWERPT EEN ALARMSYSTEEM

TEKST: J. ACAR
TEKENINGEN: HUGO

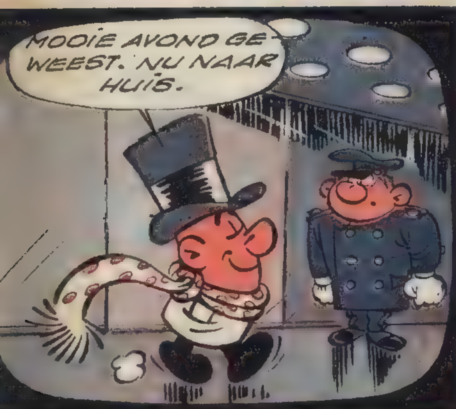

ALS DIT ALLEMAAL OP ZIJN PLAATS STAAT, KAN NIEMAND ZONDER MIJN TOESTEMMING HIER BINNEN!

ZO, NU HEB IK WEL RECHT OP EEN BEETJE ONTSPANNING!

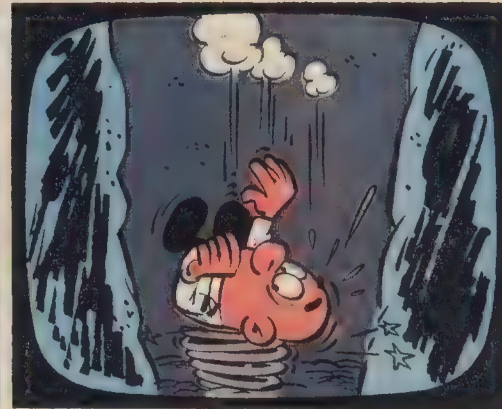

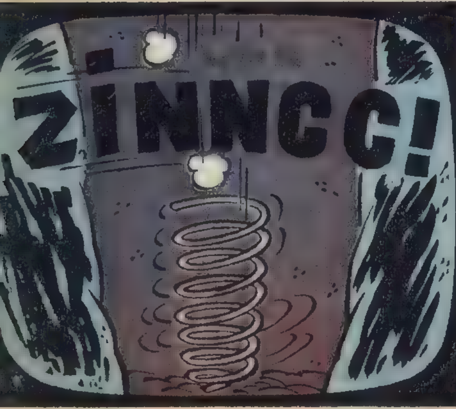

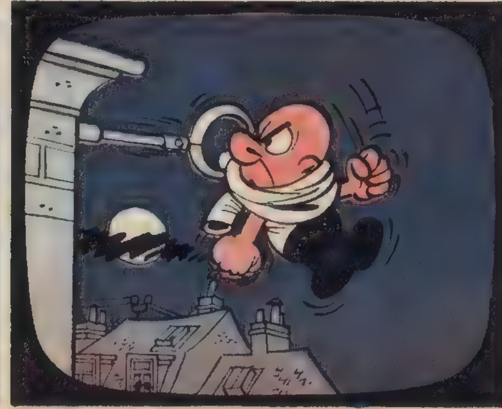

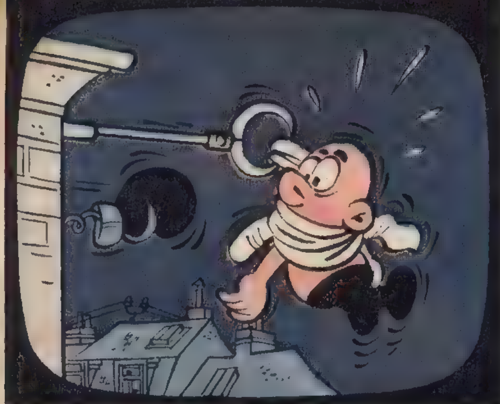
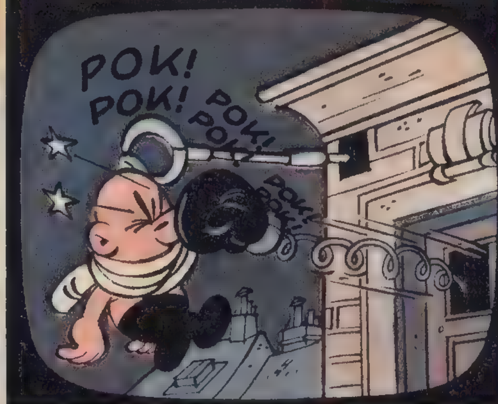
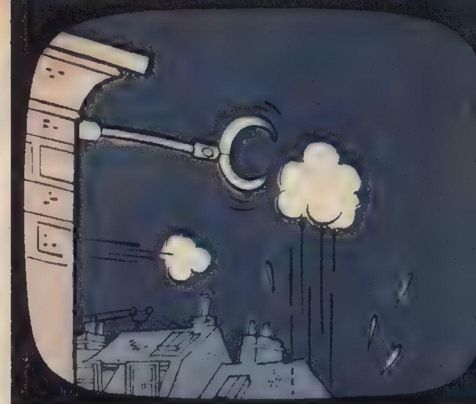

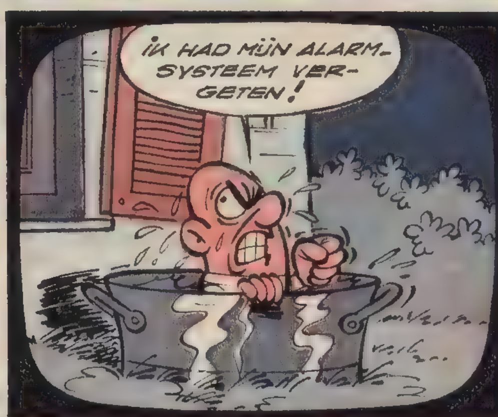

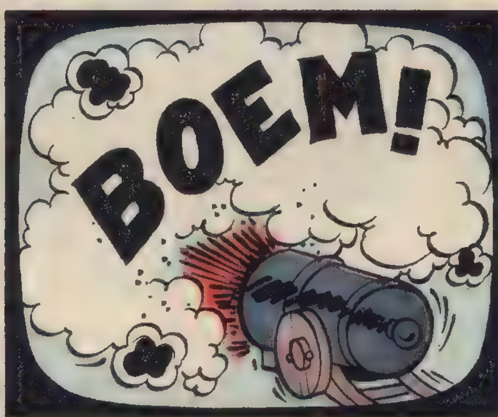

POK!
POK!
POK!
POK!
POK!
POK!

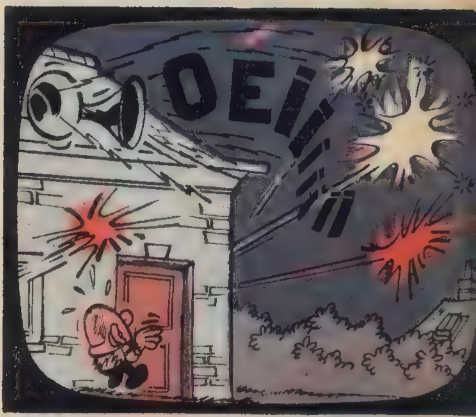
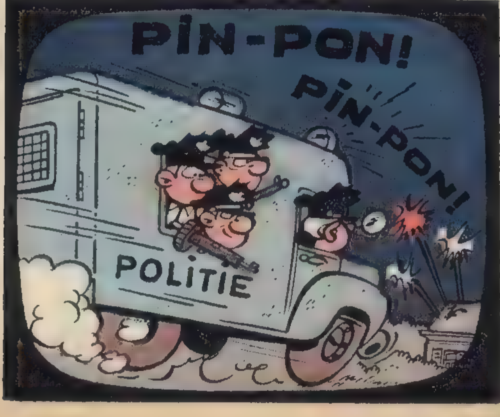
PLOEF!

IK HAD MIJN ALARM-SYSTEEM VERGETEN!

MAAR...DE ACHTERDEUR IS ZELFS NIET GESLOTEN.

NU HEEFT MARIE DAT KANON WEER IN DE KEUKEN LATEN SLINGEREN. IK ZAL HAAR EEN STANDJE MO...

BOEM!

?!

EVEN BEDENKEN WAAR IK AL DIE VALLEN OPGESTELD HEB.

HIER KAN HET GEEN KWAAD.

OEI!!!

PIN-PON!
PIN-PON!
POLITIE

EN ZO HEB IK DIE HANDIGE INBREKER INGEREKEND!
T.V.

IK WIL D'R-UIT! LAAT ME ERUIT!
EINDE

De BOEDDHA van

MUANG THAI

F. CRAENHALS

Teddy en Maggy horen een alles behalve vriendelijk gesprek tussen Tuckers en Sayam...

WORDT VOORTGEZET

Ons detectiveverhaal : **INSPECTEUR LIEBRICHT**

Bij BIGBEN om

HOOFDSCHUDDEND spelde inspecteur Liebricht het artikel op de eerste pagina van de Sunday-News uit. « Man riskeert zijn leven in galmgaten van de Big Ben » stond erboven. Het verhaal was opgesmukt met een wazige foto van de Victoriatoren, waarin vaag een der enorme wijzerplaten van de Big Ben te onderscheiden was. Ergens onder die wijzerplaat stond een inktzwarte cirkel getekend. Ter verduidelijking vermeldde de daarbij behorende tekst : *« De cirkel geeft de plek aan, waar de hoed hangt, die van het hoofd van een der bezoekers aan Big Ben is gewaaid en door de galmgaten verdween. Zoals U in bijgaand artikel kunt lezen, wilde de gedupeerde — een Franse trapezewerker — uit de toren klimmen om zijn hoofddeksel terug te halen. Enkele wachters in de toren konden hem met de grootste moeite van zijn plan afhouden. Toen hij naar het politiebureau werd gevoerd omdat hij het de wachters lastig bleef maken schreeuwde hij, dat hij zou terugkomen om zijn hoed te halen ! Of hij een man van zijn woord is weten wij niet. »*

— Dat is een goed stukje journalistiek, vindt U niet, mister Liebricht ? vroeg Fred Whiteman van Scotland Yard; hij kon het niet laten de stemming van Liebricht nog meer te bederven. Liebricht toonde zich niet bepaald enthousiast.

— Hopelijk heb ik dat hele schouwspel niet voor niets opgevoerd. Karel Liebricht als trapezewerker, man ik word weer duizelig als ik eraan denk. En zou het werkelijk enig resultaat opleveren ? Zou die dievenleider — hoe heet hij ook weer — o ja, Ghost Geoffry noemen jullie hem, zou hij er wel intippelen ? Stel, dat hij niet in de gaten heeft dat het hele geval van die hoed en die gekke Franse acrobaat een kinderachtig toneelstuk was om hem in de val te lokken. Wat dan nog ? Zou hij dan werkelijk de moeite nemen om zo'n trapezewerker voor zijn bende te winnen ?

Inspecteur Liebricht legde de krant moedeloos neer, maar Whiteman bleek zijn ongerustheid niet te delen.

— Vergeet U niet dat Ghost Geoffry al vier van zijn geveltoeristen verloren heeft, waarschuwde hij voorzichtig. Hij kan zijn bende niet langer in stand houden wanneer hij te weinig acrobaten tot zijn beschikking heeft. Inbreken en stelen via de daken is niet iedereen gegeven ! Waarom zou hij — of in elk geval een van zijn handlangers — zich anders gewaagd hebben in dat circus in Hydepark om die grote trapezewerker een baantje aan te bieden ? De man was zo kwaad, dat hij onmiddellijk naar het politiebureau rende. Onderweg werd hij pardoes neergeknald en kreeg nauwelijks tijd ons in te lichten. De handlanger verging het niet beter. Hij werd door de bende opgeruimd voor we hem te pakken hadden. Een dode man is nu eenmaal een zwijgzaam man. Ja, een gevaarlijke kerel die Geoffry, 11 inbraken per week en nooit een spoor omdat het dieven als kevers langs de muren verdwijnen. We moeten het proberen.

Daar kon inspecteur Liebricht het mee doen.

— Dan moet het maar, als ik eraan ga zal ik U aansprakelijk stellen ! luidde zijn antwoord.

De schemering had bezit genomen van de stad Londen, toen een man met wapperende haren het bureau verliet. Na enige tijd door de straten in de buurt van het bureau te hebben rondgedwaald, waar het starre electrische licht en vormloze avondschaduwen alles onherkenbaar hadden gemaakt, belandde hij via de Westminsterbrug bij het parlementsgebouw. Hoe dichter hij bij de Victoriatoren kwam en de wandelaars schaarser werden, des te duidelijker klonken voetstappen achter hem ; stappen die hem hardnekkig volgden. Zou het een bendelid van Ghost Geoffry zijn ? De toren verhief zich donker en dreigend tegen de avondhemel. De wijzers van de verlichte klok wezen 2 minuten voor tien. Ondanks voorbijflitsende auto's en dubbeldekbussen leek de buurt uitgestorven. « Mon chapeau, mon chapeau, » fluisterde de eenzame, terwijl hij door de ijzeren tralies van de afsluiting gluurde. Om zijn voornemens beter te laten uitkomen, herhaalde hij zijn uitroep in het Engels, zodat de achtervolger hem begrijpen kon : « My hat, my hat ! » Dat scheen hem moed

HALFTIEN

VERHAAL : HARRY BOUTS
ILLUSTRATIES : GEO

te geven, want hij maakte aanstalten om over het hek te klauteren. Een hard voorwerp klemde zich om de riem van zijn regenjas en trok hem terug. Het was een handvat van een zware paraplu, die gehanteerd werd door een dikke man met een bolhoed.

— Monsieur, laat me los ! Wat doet U ?

— Ja U bent het, U bent de man van de hoed. Ik wil U alleen helpen. Natuurlijk hebt U gelijk als U uw hoed wilt terughebben. Een gemene streek was het om U daarvoor op te sluiten. Maar wat kan U die ene hoed schelen ? Ik kan U tien, honderd hoeden bezorgen, als U met mij meegaat.

Met opgeheven armen stormde de hoedloze man op zijn achtervolger af en greep hem bij de schouders.

— Mijnheer, hebt U een circus ? Neemt U mij, ik heb prachtige nummers. Omdat ik twee jaar in Parijs wegens een heel, heel klein misdaadje gevangen heb gezeten, kan ik nergens meer aan het werk. Ik ben goed, ik ben de beste trapezewerker van de wereld !

— Ik heb met U te doen, mijnheer. Neen ik heb zelf geen circus. Mijn chef heeft iets, dat U als een soort circus zoudt kunnen beschouwen; U zult bankgebouwen en juwelierszaken moeten beklimmen.

Na dit bescheid lachte hij binnensmonds.

— Ah, een of andere club van inbrekers, ik ga mee. Ik moet tenslotte ook leven ! Het klonk oprecht.

— Goed, dan zal ik U naar de chef brengen. Volgt U mij zo onopvallend mogelijk. Maar denk eraan gaat U eenmaal mee dan kunt U niet meer terug. Het zou te gevaarlijk zijn U dan nog te laten rondlopen. Er zijn teveel politieagenten in deze stad en we kunnen niet riskeren dat U zo'n Bobby aanspreekt.

— Monsieur, ik ga mee, al was het om U tot zwijgen te brengen. U hebt zo'n onaangename stem !

Proestend van het lachen waggelde de dievenwerver weg met de Fransman in zijn voetspoor. Op een sukkeldrafje stak hij de straat over, waarna hij als een wandelaar met veel tijd verder slenterde. Het ontging hem, dat een kleine jongen van een jaar of vijftien uit een donker portiek stapte en hen begon te volgen. De Fransman had hem wel gezien, er gleed een glimlach over zijn bleek gezicht. Peter, het zoontje van agent O'Brien zou op een kleine afstand meelopen tot aan het huis van de bende, zodat hij het adres aan de politie kon doorgeven. Dat was zo afgesproken. Achter de jongen dook een nieuwe figuur op, een reus van een man, die hem vol wantrouwen schaduwde. Op ongeveer tien meter volgde nog een man en daarachter weer een. Ghost Geoffry had een sterke bewaking en het hele plan van de politie dreigde volkomen te mislukken. Dit kreeg de acrobaat pas in de gaten nadat hij na een lange wandeling door nauwe steegjes en langs ontelbare pleinen, door de bolhoed in een witmarmeren hall van een monumentaal gebouw gelokt was. De reus sleepte even later Peter mee naar binnen. De jongen weerde zich geducht en verklaarde ferm dat hij de Fransman voor een dief had aangezien omdat hij er zo gek bijliep.

— Mon dieu, sputterde de beschuldigde. Kwajongen dat je bent, wil je wel eens maken dat je weg komt !

Hoe vlug Peter ook wilde gehoorzamen het lukte hem niet weg te komen omdat een van de bewakers binnentrad.

— Wij zullen de chef vragen wat wij met hem moeten doen, dan kan er niets verkeerd gaan, vond de reus en hij ging hen voor de trap op. De man, die als laatste het huis bereikte, ging niet naar binnen. Het leek heel toevallig, dat hij voorbij kwam. Toch hadden scherp toekijkende ogen in het huis iets verdachts aan hem opgemerkt, hetgeen de voorbijganger ongevraagd een begeleider opleverde. De deur ging weer open om de dikke man met de bolhoed door te laten. Zijn goed humeur had hij klaarblijkelijk bij zijn chef gelaten. « Ik moet altijd werken, » mopperde hij. Niettemin vervulde hij zijn opdracht met nauwgezetheid. Sluipend, hollend, rennend en sukkelend schaduwde hij de man tot deze in een armoedige woning van een volksbuurt verdween en zocht daarna een schuilplaats op in een steeg, vanwaar hij de deur in het oog kon houden.

De verdachte voorbijganger was niemand minder dan inspecteur Liebricht. In de kleine woning werd hij door twee verbaasde mannen van Scotland Yard ontvangen. Een van hen was inspecteur Whiteman, die haast niet uit zijn woorden kon komen van schrik.

— Hoe kan dat nu ? riep hij telkens weer. Hoe kan dat nu ? U zoudt toch bij Ghost Geoffry proberen te komen. Wat is er gebeurd ? Waar is Peter O'Brien ?

Het duurde even voor Liebricht aan het woord kwam. Dat scheen hem overigens niet te hinderen. Uit een van zijn zakken diepte hij een sigaret op en onder het genot van de tabaksrook oefende hij zijn pom - pom - pom pam pom - melodie, onderwijl hij enige aantekeningen op een briefje maakte. Pas toen de twee mannen geheel buiten adem waren vroeg hij :

— Hebt U dit huis alleen gehuurd om mensen uit te horen ? Laten we liever het programma afwerken. Waar is de hond ? Het heeft haast. Ik heb het adres opgeschreven.

Gehoorzaam haalde Whiteman een grote herdershond uit de keuken. Het briefje van Liebricht werd in een kokertje gestopt, dat aan de halsband bevestigd werd. De spion in de steeg merkte enkel een weglopende hond, die niet luisterde naar het geroep van een onzichtbare, scheldende man in het kleine huisje. Binnen enkele minuten bereikte het dier met zijn boodschap het nabije politiebureau en in een nog kortere tijd reden politie-auto's uit alle delen van de stad naar het opgegeven adres.

Zij legden daarbij zoveel ijver aan de dag dat zij niet alleen alle bendeleden, inclusief de chef, overmeesterden maar aanvankelijk ook de vermeende Fransman in de boeien sloegen. Peter had — al zijn schrik ten spijt — genoeg tegenwoordigheid van geest om de fout op te merken. In optocht reden de politiewagens naar het bureau. IJlings bracht een agent in burger het nieuws over de goede vangst naar het huisje, waar inspecteur Liebricht en zijn twee collega's verbleven.

Ook daarna weigerde Liebricht op de vragen van zijn collega's antwoord te geven. Hij stapte rustig naar buiten en bleef zo lang aan de deur treuzelen tot de buikige man in het steegje uit louter nieuwsgierigheid zijn hoofd naar buiten stak. Op een nogal hardhandige manier nodigde de inspecteur hem uit mee te gaan, de dikke man kon niet weigeren. Terug bij de collega's verbijsterde Liebricht iedereen door zijn plotselinge hoffelijkheid jegens de bolhoed.

— Gaat U zitten mijnheer, bood hij galant aan. Ik ben bang dat ik U iets heel ergs moet vertellen. Ja, alle vrienden van U logeren op het ogenblik in de gastvrije cellen van het politiebureau.

De hese man had zijn hoofddeksel afgenomen en zat er zenuwachtig mee te spelen.

— Ik weet van niets. Ik begrijp niet waar U het over hebt.

De mannen van Scotland Yard begonnen er plezier in te krijgen. Zij gingen naast Liebricht tegenover de bandiet zitten en volgden grijnzend het gesprek.

— Goed U weet er niets meer van. Dan zal ik het even vertellen, heel in het kort. U hebt mijn vriend, die voor mij in de plaats als Franse acrobaat ging spelen, vanaf het politiebureau gevolgd tot aan de Big Ben. Daar hebt U hem overgehaald lid van uw geëerde bende te worden. U ging hem voor naar de chef. Volgens het plan van de politie wandelde een klein, onschuldig jongetje achter U aan om het adres van uw leider te ontdekken. Niemand had er rekening mee gehouden dat Ghost Geoffry een slimme jongen is en nog twee andere mannetjes had uitgezet om acht te slaan op de goede gang van zaken. Omdat ik een voorzichtig mens ben vond ik de list van Scotland Yard te goed om succes te hebben en daarom liet ik mijn vriend als acrobaat optreden, zodat ik gelegenheid kreeg alle medespelers op een afstand gade te slaan. Ik had het geluk de achter elkaar trippelende kleine en grote mannen als een engelbewaarder te kunnen volgen. De rest zal U wel duidelijk zijn.

Nog voor de collega's zijn schranderheid konden prijzen en de buikige zijn onschuld bewijzen, wuifde Liebricht alle opmerkingen weg en bood de mannen en zichzelf een whisky aan, die hij op tafel vond.

— Ja, meende hij, dat hebben we wel verdiend. Wat is het lastig om met Scotland Yard samen te werken, maar ja waarom zou men het niet lastig maken als het gemakkelijker ook zou kunnen ?

Die diepe wijsheid ging verloren in een luid geslurp van de bolhoed.

DAN COOPER

Te midden van het Berner Oberland ontdekt Dan de experimentele basis voor de Europese ruimtevaart.

DE 3

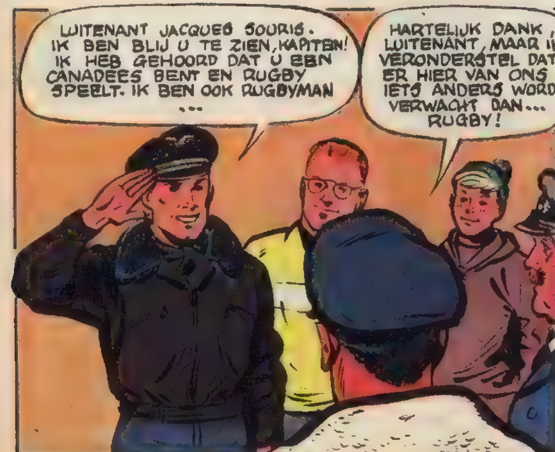

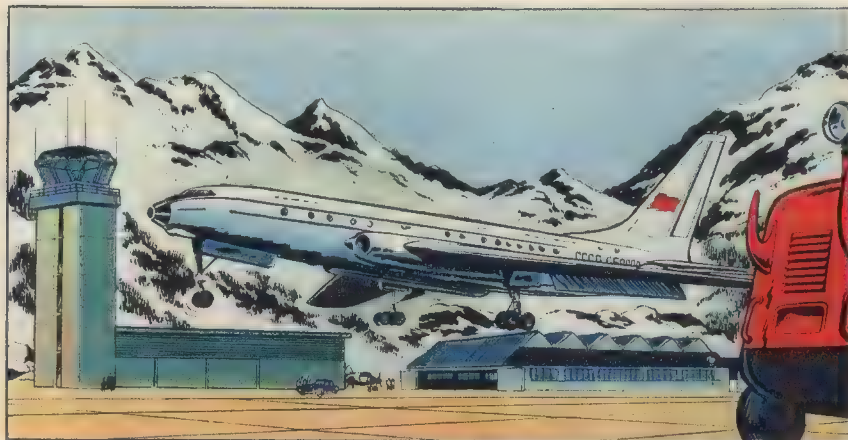

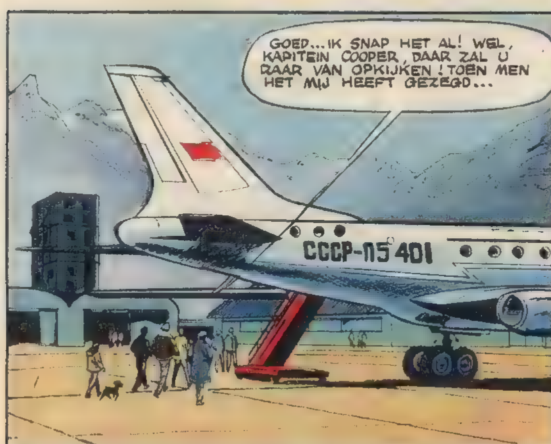

KOSMONAUTEN

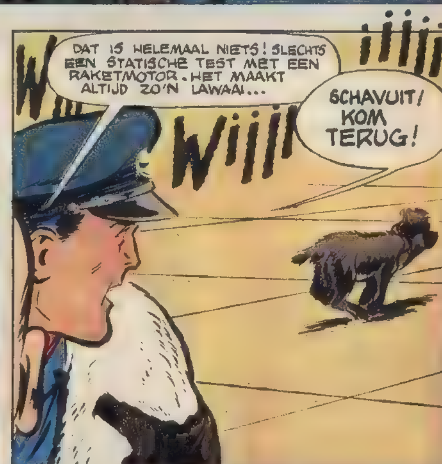
Tekst en tekeningen van A. WEINBERG

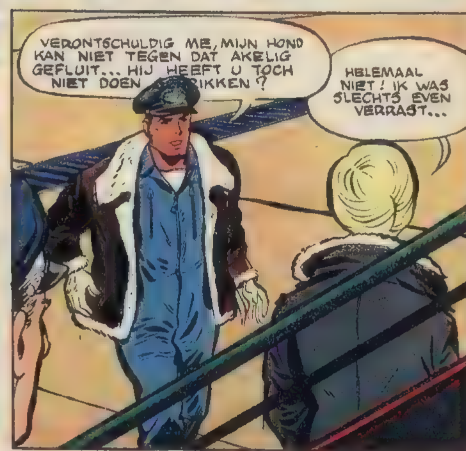

WORDT VOORTGEZET

BOB BINN EN

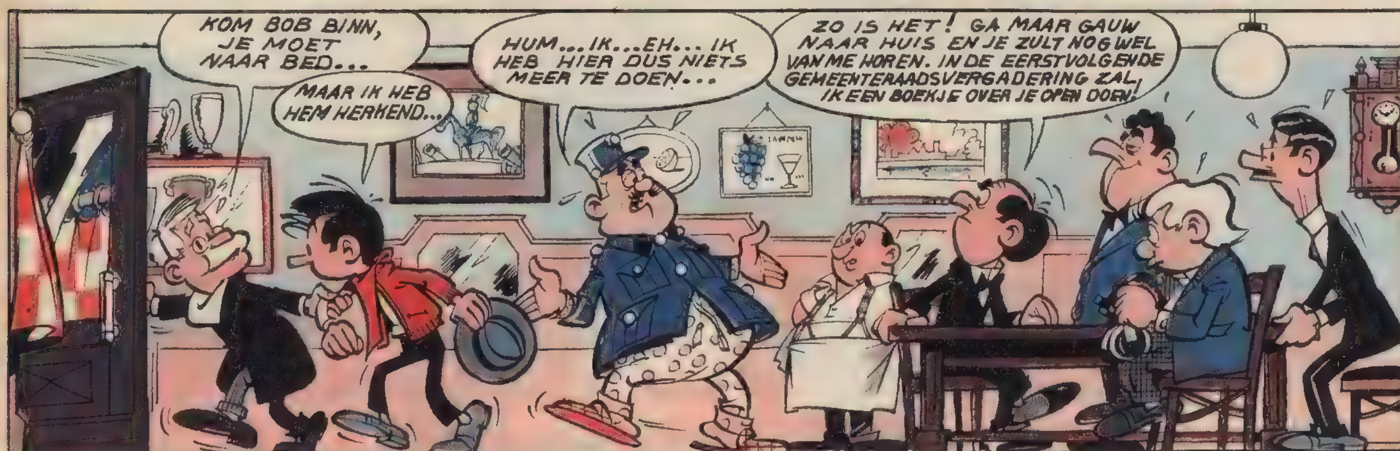
Magnaat werd op heterdaad betrapt, maar

DE SCHADUW VAN DE RIDDER

...n ontsnappen. En zijn alibi sluit als een bus !

DOOR E. AIDANS - TEKST : J. ACAR-

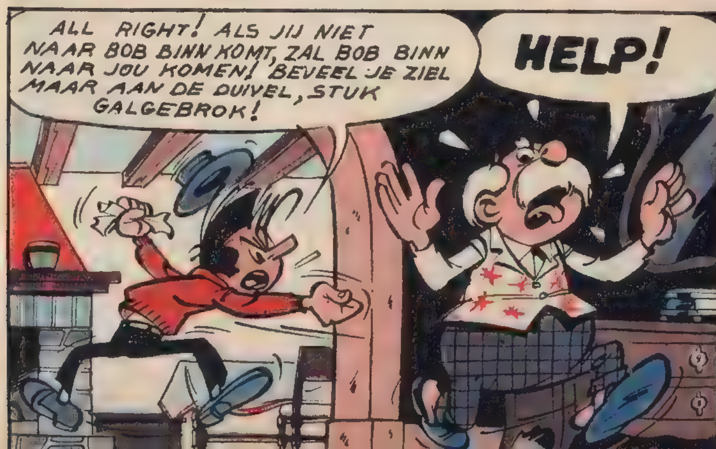

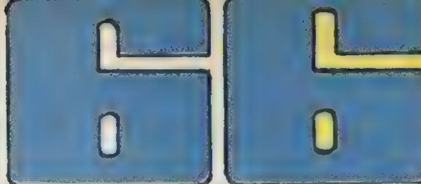

hansje en mylady

Fouché stuurde valse grenadieren op onze vrienden af. Zij hebben als opdracht de compromitterende boodschap te gappen.

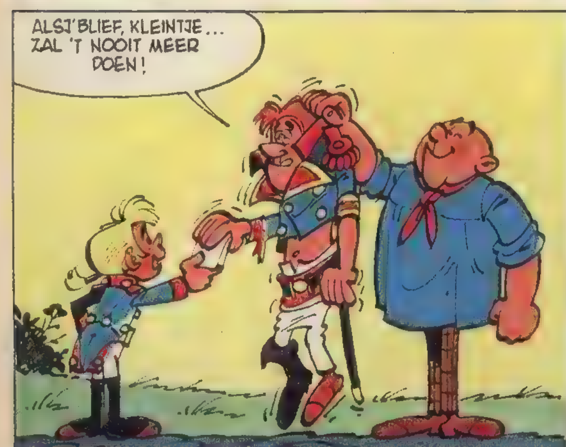

(Vervolg blz. 50)

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

VOOR ONZE ZIEKEN

WIE wil er een briefje schrijven naar Tonny JANSSEN, Betouwstraat 47, Tegelen (Nederland). Hij is vijf jaar oud en al heel lang ziek. Een kinderboek, wat speelgoed of een grammofoonplaat zijn ook zeer welkom. Laat Tonny niet tevergeefs wachten, vrienden. Schrijf hem vlug een vriendelijke brief !

NOG STRENGERE WINTERS

PROFESSOR Rhodes van de Columbia universiteit heeft verklaard, dat de noordelijke streken van Europa en Noord-Amerika toenemende regenval en strengere winters kunnen verwachten. Hij heeft dat ontdekt na berekeningen van de ouderdom van mosselschelpen en slakkehuisjes afkomstig uit de Nijl. Uit zijn onderzoekingen bleek ook nog, dat tijdens de laatste ijstijdperiode (15.000 à 20.000 jaar geleden) een grote droogte heerste in midden-Afrika, waardoor de Nijl bijna uitdroogde. De zware regenval in de tropen, waardoor de Nijl vaak overstroomt en waaraan Egypte zijn oude beschaving en vruchtbaarheid te danken heeft, begon pas 11.000 jaar geleden. Ongeveer 1000 jaar v. Chr. begon die watertoevoer minder te worden en dat gaat nog steeds door.

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal, 18, Québec.

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT publiart Tel 22.56.00

CLAUDE MONET :

Tulpenveld in Holland

« Monet, zei Cézanne, is slechts een oog, maar wat voor een oog ! » En inderdaad, Monet was begaafd om zeer vluchtige nuances op het doek te brengen

Dit alles en nog meer kan je lezen in het album « De Meesterwerken van de Schilderkunst, uitgegeven door de KUIFJE'S BON. In je album zet je de prachtige reproducties van de schilderijen.

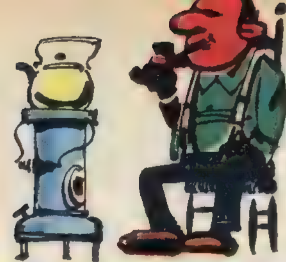
Per reeks van 5 reproducties : 200 KUIFJE'S punten — 18 reeksen zijn verkrijgbaar — Album : Deel I (6 reeksen) - gekartonneerd : 50 F — Deel II en III zijn in voorbereiding

DE KUIFJE'S BON IS EEN WAARDEVOL GESCHENK OP EEN KWALITEITSPRODUCT :

TOSELLI — MATERNE — COLGATE — PALMOLIVE — PROSMANS — CLE D'OR — HACOSAN — PANA — NOSTA — VULPEN LE TIGRE — PALMAFINA — JU'CY & WHIP — VANDENHEUVEL — KUIFJE'S FRUIT — LOMBARD UITGAVEN — VICTORIA chocolade met chromo's van de Kuifje's bon

Stuur je punten naar DE KUIFJE'S BON, P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL (zelfde adres) of in een warenhuis A L'INNOVATION.

Esso Junior

DE PETROLEUM EN ZIJN VERVOER

(vervolg en slot)

Lossen van een tankschip

HET LOSSEN VAN TANKERS

Zodra de tankschepen aan de kaai gemeerd liggen, begint het lossen. Krachtige pompen en machtige slangen met ruime doorsnede maken het overhevelen gemakkelijk : en wel tegen 4.000 m3 per uur voor een normale tonnemaat van 30.000 tot 40.000 ton. Binnen 10 uren zijn de tankers leeg. Dit snelle tempo is nodig, opdat de schepen zo vlug mogelijk de haven weer zouden kunnen verlaten en opnieuw zee kiezen naar de laadhaven. (De « Esso Liège » doet het hele jaar door de pendelvaart tussen Antwerpen-Saïda, Libanon). Na het lossen van de petroleum, worden de tanks der schepen met stoom schoongemaakt en zorgvuldig gelucht, om te voorkomen dat er ergens gas zou blijven hangen, waardoor ontploffingen zouden kunnen ontstaan. Eerst daarna vertrekken de tankers opnieuw.

Buiten nu dit gewone transport langs het water, bestaan er nog andere vervoermetoden, in volle ontwikkeling.

VOORTGESTUWDE PETROLEUMAKEN

Sedert enkele jaren passen de petroleumfirma's een metode van vervoer toe, die reeds tientallen jaren lang wordt aangewend op de stromen in Afrika en Amerika : de vrachtaken worden « geduwd » en niet getrokken. Een speciale sleepboot of beter stuw-boot duwt de hele ketting van aken vóór zich uit. Al die aken naast en achter elkaar, beslaan vaak een reusachtige oppervlakte van meer dan 200 m lengte en 15 m breedte. De totale inhoud van zulk konvooi aken beloopt soms 3.000 ton.

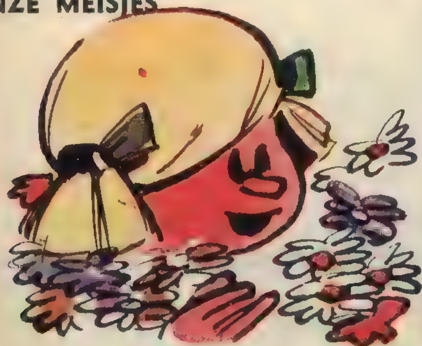

« Dracone » of « Drijvende worst »

« DRIJVENDE WORSTEN »

Het gaat over de « Dracone », die soms wordt gebruikt door Esso. Dit is een geweldige nylonzak met rubber overtrokken, die met 15 tot 320 ton petroleum gevuld wordt. En daar het specifiek gewicht van petroleum lager is dan dat van water, blijft de « Dracone » bovendrijven en wordt hij daarna op sleeptouw genomen. Het ding is 30,50 m lang en het heeft een doormeter van 1,50 m. Deze « worsten » bieden grote voordelen tegenover de huidige tankers : zij kosten veel minder om ze te vervaardigen en ze kunnen eveneens vervoerd worden per spoor en per as.

HET HOEKJE VOOR ONZE MEISJES

HET SCHOONMAKEN VAN KUNSTBLOEMEN

Je weet wellicht dat kunstbloemen, daar ze van zeer fijn en delikaat maaksel zijn, ook gauw stoffig worden. Om ze hun oorspronkelijk uiterlijk te hergeven moeten ze dus schoongemaakt worden, wat niet gemakkelijk is.

Er bestaat hiervoor een goede « truuk ». Vul een grote papieren zak met meel en doe er de bloemen in. Daarna krachtig schudden met de zak in alle richtingen. Als je dan de bloemen uit de zak haalt hoef je enkel maar even op elke bloem te blazen — en alle stof verdwijnt mèt het meel !

Eenvoudig, vind je niet ?

TANKBANDEN

Rolli-Tanker

Het petroleumvervoer geschiedt soms ook met « tankbanden ». Deze speciale banden, genaamd « Rolli-Tankers », die worden gemaakt door de grote Amerikaanse bandenfabriek Goodyear, zijn geschikt voor elk terrein, en zijn geheel gevuld met petroleum — of andere vloeistoffen. Zo'n band is wel 1,60 m hoog bij 1 m breed, en kan 2.200 liter bevatten ! De Rolli-Tankers worden vooral gebruikt in moeilijk berijdbare streken (woestijn, poolstreken, enz.). Overigens kunnen deze reuzebanden oók op het water drijven zoals de « Dracones », en desnoods kunnen ze per helikopter worden vervoerd.

MAAR, KOM, TERUG NAAR DE TRADITIONELE METODEN !

Tankwagon van Esso, met drie assen.

TANKWAGONS

Voor het petroleumvervoer per spoor worden speciale wagons gebruikt, die alleen maar uit één grote tankcilinder bestaan. Soms heeft zo'n wagon drie assen. Voor het transport van brandstoffen of asfalt worden deze wagons verwarmd, terwijl ze voor het vervoer van vloeibaar gas onder druk staan.

EN TENSLOTTE DE TANKWAGENS

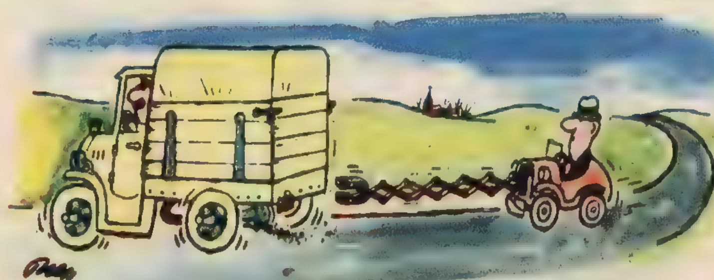
Die ken je natuurlijk het best, die grote rode wagens met het Esso-ovaal ! Zij rijden door heel het land om de pompstations, vliegvelden en de stookolieopslagplaatsen te gaan bevoorraden. Er bestaan ettelijke soorten dergelijke tankwagens, doch over het algemeen hebben ze een inhoud van 20.000 liter. De petroleumtankwagen is door zijn snelheid en beweeglijkheid het gemakkelijkst voor het prompt bedienen van de kliënteel.

Tankwagen met oplegger; inhoud 28.000 liter

Dit was het dus. Een klein overzicht van de reusachtige prestaties op het gebied van petroleumtransport, geleverd door een maatschappij als Esso. Dank zij deze voorbeeldige organizatie draagt deze firma bij tot de ontwikkeling van de moderne wereld.

ZONDER WOORDEN

HET NIEUWE ANTI-CONFORMISME VAN LANCIA

FULVIA

DE lezers van onze autopraatjes kennen de geschiedenis van de Firma Lancia, want wij hebben ze uit de doeken gedaan in nummer 28, 29 en 30 van het jaar 1961. Wij hebben de evolutie van dit automerk gevolgd tot en met de Flavia en sedertdien is er, zoals wij hebben gemeld in nummer 18 van dit jaar, een nieuw model geboren : de FULVIA. Voor wie de zaak aandachtig volgt was het, na de creatie van de Flavia, overduidelijk dat de ideeën van professor Fessia zouden triomferen.

De Fulvia is de tweede grote creatie van ingenieur Fessia voor rekening van Lancia. De nieuwe wagen is dan ook meer een Fessia dan... een Lancia ! Ik weet wel dat niet iedereen het daarmee zal eens zijn, maar ik zeg mijn mening ronduit.

Anti-conformisme

Ik zou niet durven beweren dat er geen goed werk werd verricht door Lancia sedert de groep Pessenti er de plak zwaait. Ik wil heel eenvoudig het verschil in de gepresenteerde modellen onderstrepen. De vorige Lancia's, zelfs in de speciale versies en met een verschillend koetswerk, bleven nog altijd Lancia's. Dit is thans niet meer helemaal het geval ! De ware Lancia's blonken steeds uit door de grote homogeniteit van tekening, techniek en prestaties. De esthetiek was steeds discreet en functioneel. De nieuwe Lancia's waren steeds anti-conformist, maar dan in de goede zin. Zij brachten ons waardevolle nieuwigheden.

De nieuwe FULVIA van ingenieur Fessia is een exceptionele wagen, buitengewoon op sommige punten, teleurstellend op andere punten. Hij is een Lancia omwille van de fijne tekening en zijn uitstekende mechaniek, maar hij is het niet meer omwille van de onevenwichtigheid van zijn karakter.

Waar komt de naam vandaan ?

Fulvia : Via Fulvia is een grote Romeinse heirweg die echter niet zo bekend is. Hij werd aangelegd in Piemont, ten zuiden van de Po, in de tijd van de Romeinen Gallia Cispadana geheten. Met de bouw van de Via Fulvia werd begonnen door Consul Quintus Fulvius Flaccus, in het jaar 179 vóór Christus. Er zijn historici die beweren, dat de Via Fulvia begon aan de Augusta Taurinorum-poorten.

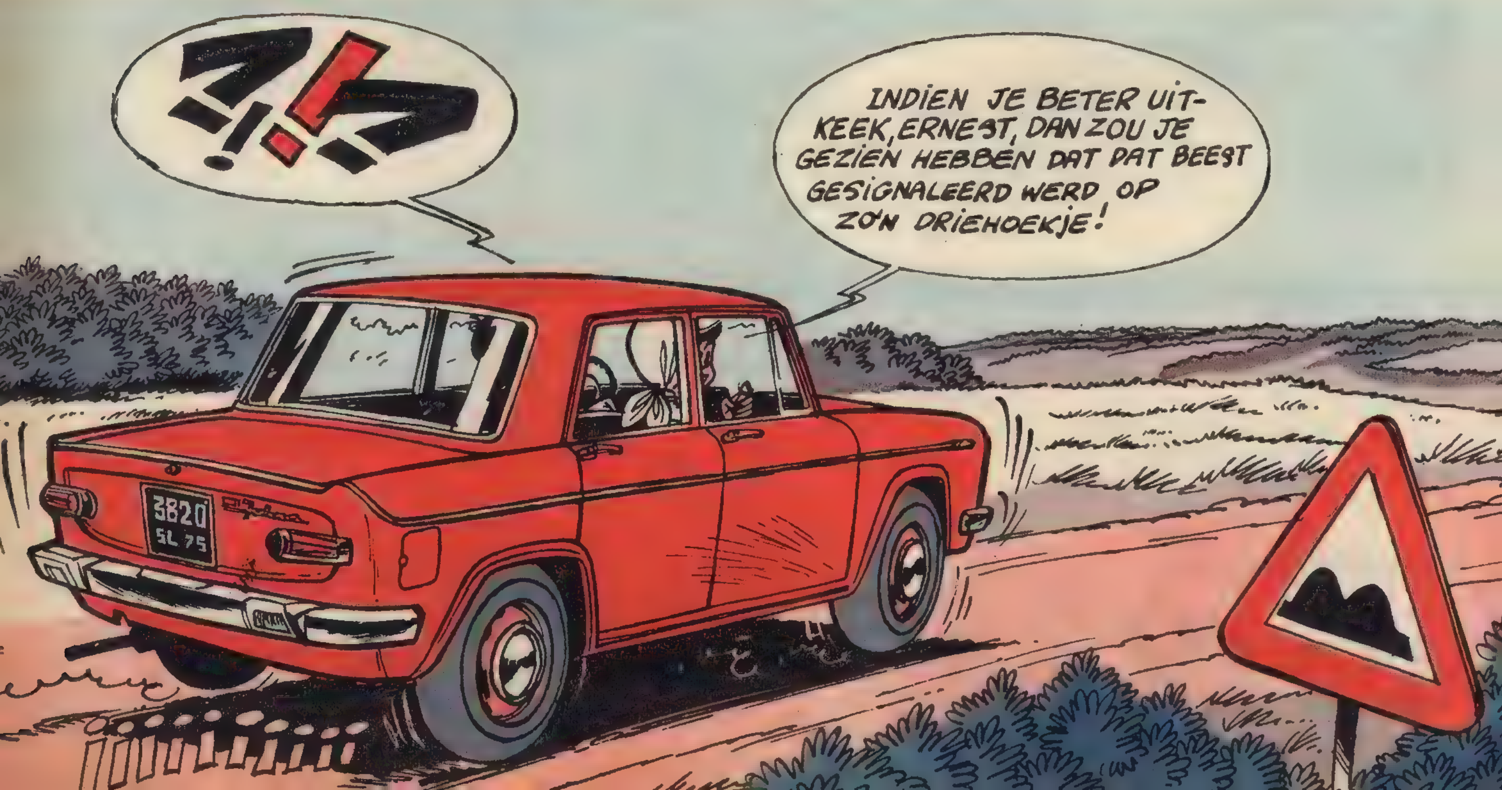
Fulvia - Flavia - Flaminia

DEZE drie wagens in hun Berline versie, vormen de basisproductie van Lancia. De FLAMINIA is de oudste wagen, maar dit betekent niet dat hij een « oude kar » zou zijn. Zijn technische conceptie is nog steeds hypermodern. Alleen de tekening van het windscherm verraadt dat de wagen niet meer gloednieuw is.

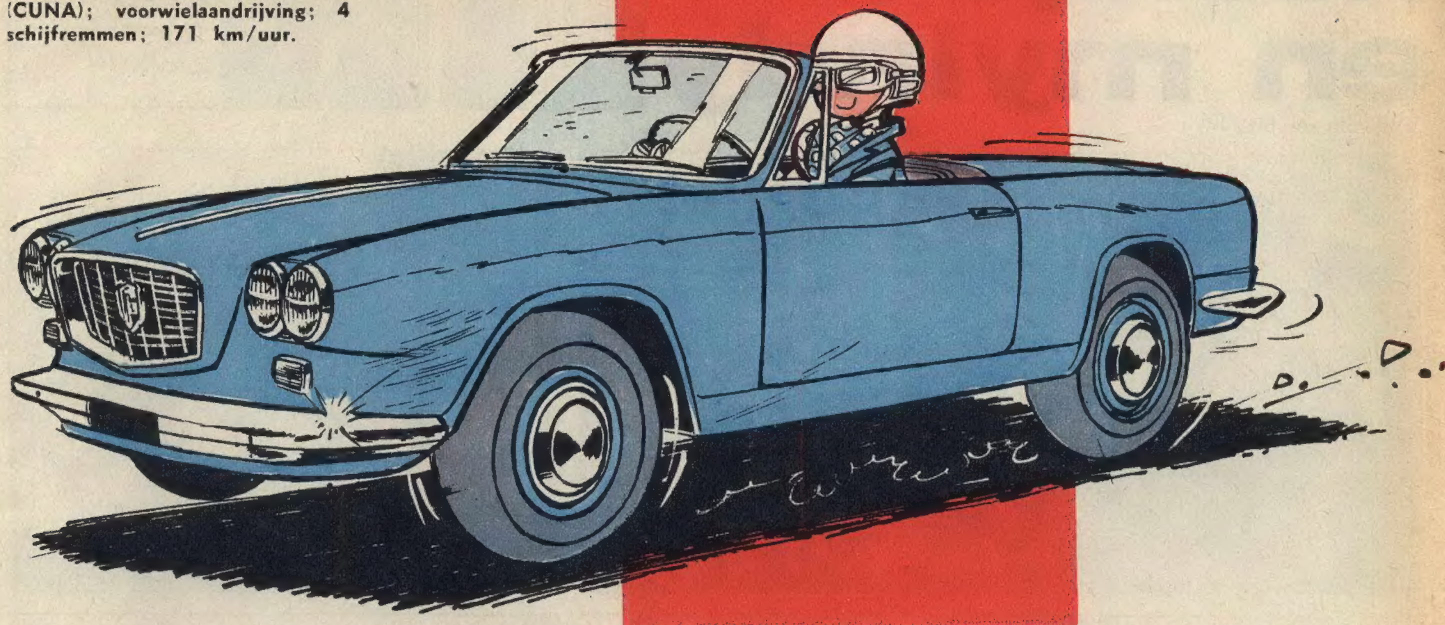
Van de Flaminia bestaan er vijf speciale versies : de Flaminia Coupé 3B gerealiseerd door Pininfarina, de Coupés G.T. 3C 2 plaatsen en de toeristenwagen 2 + 2 plaatsen, de Convertible 3C van dezelfde carrossier en ten slotte de Flaminia Sport 3C met een koetswerk vervaardigd door Zagato.

Deze speciale versies onderscheiden zich door hun motor en door hun verschillende wielbasis. De Flaminia 3B heeft een carburator met drie elementen en ontwikkelt een effectief vermogen van 128 PK bij een regime van 5.600 t/m. De motor 3C ontwikkelt met hetzelfde motorregime 140 PK. De motoren 3C worden gevoed door een batterij van drie carburators Weber met dubbel element.

De motor van de Flaminia is een 6-cylinder in V, de cylinderinhoud bedraagt 2.458 cc, de motor werd ontworpen in de jaren 50 en was oorspronkelijk bestemd voor de Aurelia B10 en B21.

DE LANCIA FLAVIA CONVERTIBLE — 2 + 2 plaatsen 90 PK (CUNA); voorwielaandrijving; 4 schijfremmen; 171 km/uur.

Van de FLAVIA zijn er drie modellen die alle drie een krachtiger versie kregen van de 1500 cc motor met vier cylinders die twee aan twee tegenover elkaar liggen. De motor heeft een vermogen van 90 PK bij 5.800 t/m. De maximum koppel ligt zo ongeveer op 4.500 t/m.

De Coupé Flavia met een carrosserie van Pininfarina is ongetwijfeld de mooiste uit de reeks. Zijn commercieel succes was zo groot, dat het Pininfarina heel veel moeite kostte om al de bestellingen uit te voeren.

De Flavia Convertible was eveneens goed geslaagd. Het is naar onze mening een van de mooiste cabriolets 2 + 2 plaatsen die men zien kan. Naast deze fijne maar ook degelijke realisaties lijkt de Flavia Sport met een koetswerk van Zagato eerder een charmante fantasie. De wagen is beslist een buitenbeentje, maar leverde niet het verhoopte resultaat op.

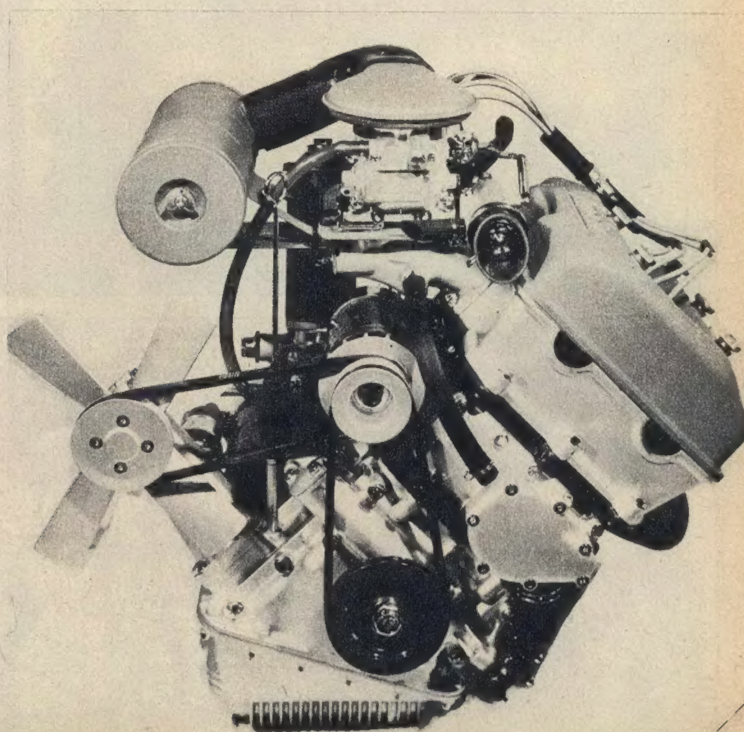
Wij hopen dat de FULVIA met zijn schitterende mechaniek zeer spoedig een koetswerk zal krijgen dat werd ontworpen door een van de beste Italiaanse carrossiers

De motor is een prachtstuk

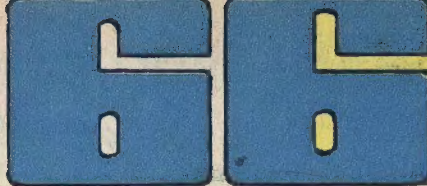
DE motor van de Fulvia is een vier cylinder nauw samengepakt in V, met een cylinderkop in aluminium en een dubbele bovenliggende nokkenas. Deze motor is ongetwijfeld een van de fraaiste die men op dit ogenblik zien kan. Opvallend in deze feilloze mechaniek is de krukas die op drie lagers rust, de carburator met twee elementen die de toevoer regelt en het uitlaatspruitstuk met een eigen uitlaat voor elke cylinder. De cylinderinhoud bedraagt 1.091 cc. Het maximum vermogen is 60 PK bij 5.800 t/m. Het maximum regime ligt op 6.200 t/m. De maximum koppel op 4.000 t/m. Niet alleen de motor werd tot in de puntjes verzorgd, ook de versnellingsbak met vier voorwaartse soepel gesynchroniseerde versnellingen is uitstekend. In derde versnelling gaat de wagen tot 100 km per uur, in de vierde bereikt hij zijn topsnelheid van ongeveer 140 km per uur.

LANCIA FULVIA
vijf plaatsen
60 PK (DIN)
voorwielaandrijving
vier schijfremmen
138 km per uur.

hansje en mylady

(Vervolg van blz. 44)

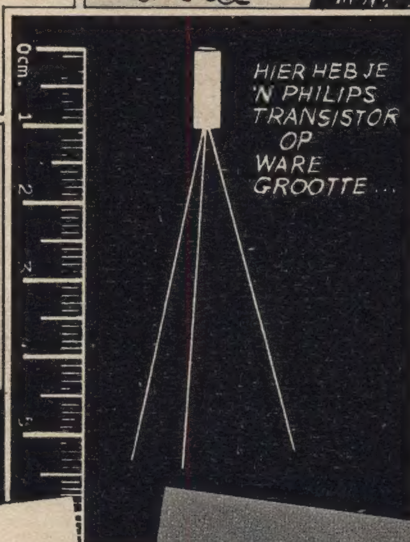
WORDT VOORTGEZET

TRANSISTOREN

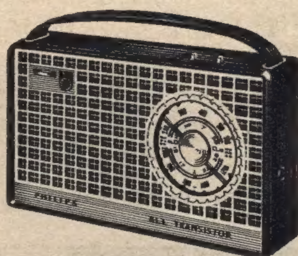

Portatief
"voor de jeugd"
9 transistoren en dioden - lange en midden golf.
L 3 X 91 T **1.995 F**

Elektrofoon
"All transistor"
op batterijen - speelt alle platen, overal.
AG 4000 **1.490 F**

en UW
PHILIPS
ALL TRANSISTOR ?
verdien hem door te slagen voor je examens...

TON en TINNEKE

TON SCHIET UIT ZIJN SLOF door Attanasio

